

Мотиви по в.н.о.х.д.№853 /2022год. по описа на САС

Производството по делото се разглежда за втори пореден път от състав на Софийския апелативен съд.

С присъда на СпНС (закрит) постановена по н.о.х.д. № 2255/2018 год. от 09.06.2021г. подсъдимата Р. М. Ч. е била призната за НЕВИНОВНА В ТОВА, ЧЕ:

В периода от 19.07.2013г. до 13.11.2014г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, заемашо отговорно служебно положение - съдия при Софийски градски съд и съдия-докладчик по търговско дело № 4574/2013г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав, при условията на продължавано престъпление, с четиринадесет отделни деяния, които осъществяват поотделно един и същ състав на едно и също престъпление, извършени са през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, при разглеждане на търговско дело № 4574/2013г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав, нарушила и не изпълнила служебните си задължения, визирани в:

- чл. 8, ал. 1 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/ - Органите на съдебната власт прилагат законите точно и еднакво спрямо всички лица и случаи, за които се отнасят

-чл.9, изр.2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК): „ Той (съдът) прилага закона еднакво спрямо всички

-чл.129, ал. 2 от ГПК: „Когато исковата молба не отговаря на изискванията по чл.127, ал. 1 и по чл. 128, на ищеца се съобщава да отстрани в едноседмичен срок допуснатите нередовности

-чл.128 от ГПК: „Към исковата молба се представят: т.2. документ за внесените държавни такси и разноски, когато такива се дължат - чл.150, ал. 1 от ГПК - „За разглеждането на делото се съставя протокол, в който се вписват ... същността на изявленията, исканията и изказванията на страните, представените писмени доказателства, ...и констатациите и определенията на съда.

ал. 2 - Протоколът се съставя под диктовката на председателя,

ал. 3 - При техническа възможност се прави звукозапис на заседанието, въз основа на който в тридневен срок се съставя протоколът. “

-чл.151, ал. 2 от ГПК - „Ако в заседанието е направен звукозапис, поправки и допълване на протокола се допускат само въз основа на звукозаписа.

ал. 4 - Съдът се произнася по искането за поправки и допълване на протокола, след като призове страните и молителя и изслуша звукозаписа, съответно обясненията на секретаря

-чл.367, ал. 1 от ГПК „След като приеме исковата молба, съдът изпраща препис от нея заедно с приложенията на ответника, на който указва да подаде писмен отговор в двуседмичен срок, задължителното съдържание на отговора и последиците от неподаване на отговор или неупражняването на права

-чл.373, ал. 1 от ГПК „След като приеме допълнителната искова молба, съдът изпраща препис от нея заедно с приложенията на ответника... “

- чл.374, ал. 1, изр. 1 от ГПК: „След като провери редовността на разменените

книжа и допустимостта на предявените искове, включително тяхната цена, както и другите искания и възражения на страните, съдът се произнася с определение по всички предварителни въпроси и по допускане на доказателствата

-чл. 375, ал. 1 от ГПК: „В откритото заседание съдът прави устен доклад, дава указания на страните и им предоставя възможност да изложат становището си във връзка с доклада и дадените указания ...

-чл. 391, ал. 1, т. 1 от ГПК, „Обезпечение на иска се допуска, когато без него за ищеца ще бъде невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата по решението и ако искът е подкрепен с убедителни писмени доказателства... “

-чл. 263И, ал. 7, изр. 2 от Търговски закон - „Когато преобразуващото се дружество е ответник, съдът служебно привлича като страна всички дружества.... “

с цел да набави за друго - „ОЕТ - Обединени енергийни търговци“ ООД (ОЕТ), облага: с имуществен характер в общ размер на 434 105,14 лв. (четиристотин тридесет и четири хиляди сто и пет лева и четиринадесет стотинки) и с неимуществен характер - създава привилегировано положение, в сравнение с ищите по сходни търговски производства:

- да насрочи и разглежда търговското дело, въпреки нередовността на исковата молба вх. № 85268/18.07.2013г. на Софийски градски съд, въз основа на която е образувано търговско дело № 4574/2013г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав и заведената с вх. № 114003/15.10.2013 г. допълнителна искова молба, изразяваща се в незаплащане на държавните такси за разглеждане на първоначалната искова молба и допълнителната такава в общ размер на 434 105,14 лв. (четиристотин тридесет и четири хиляди сто и пет лева и четиринадесет стотинки), изискуеми по чл. 4, б. „А“ от Закона за държавните такси - 4 на сто върху цената на иска (10 852 628,49 лв.), определена в чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 22/2008 г., доп., бр. 50/2008 г., изм. и доп., бр. 24/2013 г. - Тарифата),
- да му гарантира възможност за удовлетворяване в пълен размер на претендираната в нередовната искова молба вх. № 85268/18.07.2013г. на Софийски градски съд сума по главницата, в размер на 6 289 962,04 лв. и да постанови решение по делото, въз основа на приложените към исковата молба копия на документи, без да са представени оригиналите им в хода на съдебното производство и от деянието са настъпили значителни вредни последици, изразяващи се в сериозно разколебаване на доверието на обществото в правилното функциониране и осъществяване на правораздавателната функция на органите на съдебната власт и създаване недоверие в авторитета на Софийски градски съд, а за ответника по търговското дело - Националната електрическа компания ЕАД (НЕК), изразяващи се в невъзможност при осъществяване на търговската си дейност да разполага с незаконно запорираната сума в размер на 6 289 962,04 лв. по сметка, на която е титуляр в Корпоративна търговска банка, както следва:

1. В периода от 19.07.2013г. до 24.07.2013г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение - съдия при Софийски градски съд и съдия-докладчик по търговско дело № 4574/2013г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав нарушила служебните си задължения, визирани в чл. 8 от ЗСВ и чл. 9 изр. 2 от ГПК, и не изпълнила служебните си задължения, визирани в чл. 129, ал. 2, вр. чл. 128, т. 2 от ГПК - не е съобщила на ищеца „ОЕТ“ ООД да отстрани допуснатата нередовност на исковата молба (вх. № 85268/18.07.2013г. на Софийски градски съд, въз

основа на която е образувано търговското дело) и не му е предоставила срок, в който да направи това, а именно да внесе по сметка на Софийски градски съд изискуемата по чл. 4, б. "А" от Закона за държавните такси държавна такса в размер на 258 396,88 (двеста петдесет и осем хиляди триста деветдесет и шест лева и осемдесет и осем стотинки) лева - 4 на сто върху цената на иска (6 459 922,06 лв.), определена в чл. 1 от Тарифата, като да представи документ, удостоверяващ внасянето ѝ, въпреки че била длъжна да стори това, с цел да набави за друго - „ОЕТ“ ООД облага: с имуществен характер - да не плати дължимата за образуване на търговското дело държавна такса в размер на 258 396,88 (двеста петдесет и осем хиляди триста деветдесет и шест лева и осемдесет и осем стотинки) лева и с неимуществен характер - създала привилегировано положение за „ОЕТ“ ООД, в сравнение с ишците по сходни търговски производства - да насрочи и разглежда търговското дело, въпреки нередовността на исковата молба и от деянието са настъпили значителни вредни последици, изразяващи се в сериозно разколебаване на доверието на обществото в правилното функциониране и осъществяване на правораздавателната функция на органите на съдебната власт и създаване недоверие в авторитета на Софийски градски съд.

2. На 24.07.2013 г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение - съдия при Софийски градски съд и съдия- докладчик по търговско дело № 4574/2013 г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав нарушила служебните си задължения, визирани в чл. 8 от ЗСВ, чл. 9, изр. 2 от ГПК и чл. 391, ал. 1, т. 1 вр. чл. 129, ал. 2, вр. чл. 128, т. 2 от ГПК - като с определение № 5063/24.07.2013 г. допуснала обезпечение на предявения иск е искова молба е вх. № 85268/18.07.2013 г. на Софийски градски съд - за 6 289 962,04 лв. и издала обезпечителна заповед, въпреки нередовността на исковата молба по чл. 128 т. 2 от ГПК, с цел да набави за друго - „ОЕТ“ ООД, облага е имуществен характер - да не плати държавна такса в размер на 258 396.88 (двеста петдесет и осем хиляди триста деветдесет и шест лв. и осемдесет и осем стотинки) лева, изискуема по чл. 4, б. "А" от Закона за държавните такси държавна такса - 4 на сто върху цената на иска (6 459 922,06 лв.), определен според чл. 1 от Тарифата и е неимуществен характер - създала привилегировано положение на „ОЕТ“ ООД, в сравнение с ишците по сходни търговски производства - да насрочи и разглежда търговското дело, въпреки нередовността на исковата молба и му гарантирала възможността за удовлетворяване в пълен размер на претендираната в нередовната искова молба сума по главницата, и от деянието са настъпили значителни вредни последици, изразяващи се в сериозното разколебаване на доверието на обществото в правилното функциониране и осъществяване на правораздавателните функции на органите на съдебната власт и създаване недоверие в авторитета на Софийски градски съд, а за ответника по търговското дело - „НЕК“ ЕАД, изразяващи се в невъзможност при осъществяване на търговската си дейност да разполага с незаконно запорираната сума в размер на 6 289 962,04 лв. по сметка, на която е титуляр в Корпоративна търговска банка.

3. На 29.07.2013 г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение - съдия при Софийски градски съд и съдия- докладчик по търговско дело № 4574/2013 г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав нарушила служебните си задължения, визирани в чл. 8 от ЗСВ, чл. 9, изр. 2 от ГПК и в чл. 367, ал. 1 вр. чл. 129, ал. 2, вр. чл. 128, т. 2 от ГПК, като приела исковата молба с вх. № 85268/18.07.2013 г. на Софийски градски съд и разпоредила да се изпрати препис от нея на ответника - „НЕК“ ЕАД, ведно с приложените доказателствата, въпреки нередовността ѝ по чл. 128, т. 2 от ГПК, с цел да набави за друго - „ОЕТ“ ООД, облага, а именно: с имуществен характер - да не плати държавна такса в размер на 258 396,88 (двеста петдесет и осем хиляди триста деветдесет и шест лева и осемдесет и осем стотинки) лева,

изискуемата по чл. 4, б. "А" от Закона за държавните такси - 4 на сто върху цената на иска (6 459 922,06 лв.), определена в чл. 1 от Тарифата и с неимуществен характер - създава привилегировано положение за „ОЕТ“ ООД, в сравнение е ищците по сходни търговски производства - да насрочи и разглежда търговското дело, въпреки нередовността на исковата молба и от деянието са настъпили значителни вредни последици, изразяващи се в сериозно разколебаване на доверието на обществото в правилното функциониране и осъществяване на правораздавателната функция на органите на съдебната власт и създаване недоверие в авторитета на Софийски градски съд.

4. В периода от 15.10.2013г. до 18.10.2013г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение - съдия при Софийски градски съд и съдия - докладчик по търговско дело № 4574/2013г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав, нарушила служебните си задължения, визирани в чл. 8 от ЗСВ и чл. 9, изр. 2 от ГПК и не изпълнила служебните си задължения, визирани в чл. 129, ал. 2, вр. чл. 128, т. 2 от ГПК - не е съобщила на ищеца „ОЕТ“ ООД да отстрани допуснатата нередовност на допълнителната искова молба и не му е предоставила срок, в който да направи това, а именно да внесе по сметка на Софийски градски съд, изискуемата по чл. 4, б. "А" от Закона за държавните такси допълнителна държавна такса в размер на 175 708,26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки) лева - 4 на сто върху цената на увеличението на иска (4 392 706,43 лв.), определена в чл. 1 от Тарифата и да представи документ, удостоверяващ внасянето ѝ, въпреки че била длъжна да стори това, с цел да набави за друго - „ОЕТ“ ООД, облага, а именно с имуществен характер - да не плати сумата в размер на 175 708,26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки) лева и с неимуществен характер - създава привилегировано положение за „ОЕТ“ ООД, в сравнение с ищците по сходни търговски производства - да насрочи и разглежда търговското дело, въпреки нередовността и на допълнителната искова молба, и от деянието са настъпили значителни вредни последици, изразяващи се в сериозно разколебаване на доверието на обществото в правилното функциониране и осъществяване на правораздавателната функция на органите на съдебната власт и създаване недоверие в авторитета на Софийски градски съд.

5. На 18.10.2013г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение - съдия при Софийски градски съд и съдия- докладчик по търговско дело № 4574/2013 г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав, нарушила служебните си задължения, визирани в чл. 8 от ЗСВ, чл. 9, изр.2 от ЕПК и в чл. 373, ал. 1 вр. чл. 129, ал. 2, вр. чл. 128, т. 2 от ГПК - като приела допълнителната исковата молба и с разпореждане № 25144/18.10.2013г. разпоредила да се изпрати препис от нея (допълнителна исковата молба) на ответника - „НЕК“ ЕАД за отговор, въпреки нередовността на допълнителната искова молба по чл. 128, т. 2 от ГПК, с цел да набави за друго - „ОЕТ“ ООД, облага, а именно - с имуществен характер - да не плати държавна такса в размер на 258 396,88 (двеста петдесет и осем хиляди триста деветдесет и шест лева и осемдесет и осем стотинки) лева и допълнителната такава в размер на 175 708,26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки) лева, и двете държавни такси изискуеми по чл. 4, б. „А“ от Закона за държавните такси - 4 на сто върху цената на иска (първоначалния в размер на 6 459 922,06 лв. и на увеличението на иска с 4 392 706,43 лв.), определени в чл. 1 от Тарифата и с неимуществен характер - създава привилегировано положение за „ОЕТ“ ООД, в сравнение е ищците по сходни търговски производства - да насрочи и разглежда търговското дело, въпреки нередовността на исковата молба и на допълнителната такава, и от деянието са настъпили значителни вредни последици, изразяващи се в сериозно разколебаване на доверието на обществото в

правилното функциониране и осъществяване на правораздавателната функция на органите на съдебната власт и създаване недоверие в авторитета на Софийски градски съд.

6. На 25.02.2014 г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение - съдия при Софийски градски съд и съдия- докладчик по търговско дело № 4574/2013 г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав, нарушила служебните си задължения, визирани в чл. 8 от ЗСВ, чл. 9, изр. 2 от ГПК и чл. 374, ал. 1, изр.1 вр. чл. 129, ал. 2, вр. чл. 128, т. 2 от ГПК, като постановила определение № 1416/25.02.14г, с което се произнесла по допускане на доказателства и насрочване на делото в открито заседание по нередовен иск, без да е съобщила на ищеца „ОЕТ“ ООД да отстрани допуснатите нередовности, а именно - да внесе изискуемите се държавни такси - първоначална в размер на 258 396,88 (двеста петдесет и осем хиляди триста деветдесет и шест лева и осемдесет и осем стотинки) лева и допълнителна такава в размер на 175 708,26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки), изискуеми по чл. 4, б. „А“ от Закона за държавните такси - 4 на сто върху цената на иска (първоначалния в размер на 6 459 922,06 лв. и на увеличението на иска с 4 392 706,43 лв.), определени в чл. 1 от Тарифата, с цел да набави за друго - „ОЕТ“ ООД, облага, а именно - с имуществен характер - да не плати държавна такса в размер на 258 396,88 (двеста петдесет и осем хиляди триста деветдесет и шест лева и осемдесет и осем стотинки) лева и допълнителната такава в размер на 175 708,26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки) лева, определени в чл. 1 от Тарифата и с неимуществен характер - създава привилегировано положение на „ОЕТ“ ООД, в сравнение с ищите по сходни търговски производства - да насрочи и разглежда търговското дело, въпреки нередовността на исковата молба и на допълнителната такава и от деянието са настъпили значителни вредни последици, изразяващи се в сериозно разколебаване на доверието на обществото в правилното функциониране и осъществяване на правораздавателната функция на органите на съдебната власт и създаване недоверие в авторитета на Софийски градски съд.

7. На 26.03.2014г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение - съдия при Софийски градски съд и съдия - докладчик по търговско дело № 4574/2013г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав, нарушила служебните си задължения, визирани в чл. 8 от ЗСВ, чл. 9, изр. 2 от ГПК и в чл. 375, ал. 1 вр. 129, ал. 2, вр. чл. 128, т. 2 от ГПК, като започнала разглеждане на търговското дело в открито съдебно заседание по нередовен иск, без да даде указания на ищеца да внесе дължимата държавна такса по допълнителната искова молба, с която е увеличен размера на иска в размер на 175 708,26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки) лева, изискуемата по чл. 4, б. „А“ от Закона за държавните такси - 4 на сто върху цената на увеличението на иска (4 392706,43лв.), определена в чл. 1 от Тарифа, без да му определи срок да направи това и да представи документ, удостоверяващ внасянето ѝ, с цел да набави за друго - „ОЕТ“ ООД, облага, а именно - с имуществен характер да не плати допълнителната държавна такса в размер на 175 708,26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки) лева, изискуема по чл. 4, б. „А“ от Закона за държавните такси - 4 на сто върху цената на увеличението на иска (4 392лв.), определена в чл. 1 от Тарифата и с неимуществен характер - създава привилегировано положение на „ОЕТ“ ООД, в сравнение с ищите по сходни търговски производства - да разглежда търговското дело, въпреки нередовността на допълнителната искова молба и от деянието са настъпили значителни вредни последици, изразяващи се в сериозно разколебаване на доверието на обществото в правилното функциониране и осъществяване на правораздавателната функция на органите на съдебната

власт и създаване недоверие в авторитета на Софийски градски съд.

8. На 22.04.2014 г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение - съдия при Софийски градски съд и съдия - докладчик по търговско дело № 4574/2013 г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав, нарушила служебните си задължения, визирани в чл. 8 от ЗСВ, чл. 9, изр. 2 от ГПК и не изпълнила служебните си задължения, визирани в чл. 151, ал. 2 и ал. 4, вр. чл. 150, ал. 1 - 3 от ГПК - допуснала поправка и допълване на протокол от открито съдебно заседание от 26.03.2014г. без да изслуша изготвения звукозапис от заседанието, както и без да изслуша обясненията на секретаря, въпреки че била длъжна да стори това, с цел да набави за друго - „ОЕТ“ ООД, облага, а именно с неимуществен характер - създала привилегировано положение за „ОЕТ“ ООД, в сравнение с ищците по сходни търговски производства – да постанови решение по делото въз основа на приложените към исквата молба копия на документи, без да са представени оригиналите им в хода на съдебното производство и от деянието са настъпили значителни вредни последици, изразяващи се в сериозно разколебаване на доверието на обществото в правилното функциониране и осъществяване на правораздавателната функция на органите на съдебната власт и създаване недоверие в авторитета на Софийски градски съд.

9. На 22.04.2014г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение - съдия при Софийски градски съд и съдия - докладчик по търговско дело № 4574/2013 г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав нарушила служебните си задължения, визирани в чл. 8 от ЗСВ, чл. 9, изр. 2 от ГПК и в чл. 375, ал. 1 вр. 129, ал. 2, вр. чл. 128, т. 2 от ГПК, като продължила да разглежда търговското дело в открито съдебно заседание по нередовен иск, без да даде указания на ищеца да внесе дължимата държавна такса по допълнителната искова молба, с която е увеличен размера на иска, в размер на 175 708,26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки) лева, изискуемата по чл. 4, б. „А“ от Закона за държавните такси - 4 на сто върху цената на увеличението на иска (4392706,43 лв.), определена в чл. 1 от Тарифа, без да му определи срок да направи това и да представи документ, удостоверяващ внасянето ѝ, с цел да набави за друго - „ОЕТ“ ООД, облага, а именно с имуществен характер - да не плати допълнителната държавна такса, в размер на 175 708,26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки) лева, изискуема по чл. 4, б. „А“ от Закона за държавните такси - 4 на сто върху цената на иска, определена в чл. 1 от Тарифата и с неимуществен характер - създала привилегировано положение за „ОЕТ“ ООД, в сравнение с ищците по сходни търговски производства - да разглежда търговското дело, въпреки нередовността на допълнителната искова молба и от деянието са настъпили значителни вредни последици, изразяващи се в сериозното разколебаване на доверието на обществото в правилното функциониране и осъществяване на правораздавателната функция на органите на съдебната власт и създаване недоверие в авторитета на Софийски градски съд.

10. На 03.06.2014г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение - съдия при Софийски градски съд и съдия - докладчик по търговско дело № 4574/2013 г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав, нарушила служебните си задължения, визирани в чл. 8 от ЗСВ, чл. 9, изр. 2 от ГПК и в чл. 375, ал. 1 вр. 129, ал. 2, вр. чл. 128, т. 2 от ГПК, като продължила да разглежда търговското дело в открито съдебно заседание по нередовен иск, без да даде указания на ищеца да внесе дължимата държавна такса по допълнителната искова молба, с която е увеличен размерът на иска в размер на 175 708, 26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки) лева, изискуемата по чл. 4, б. „А“ от Закона за

държавните такси - 4 на сто върху цената на иска, определена в чл. 1 от Тарифа, без да му определи срок да направи това и да представи документ, удостоверяващ внасянето ѝ, с цел да набави за друго - „ОЕТ“ ООД, облага, а именно с имуществен характер да не плати допълнителната държавна такса в размер на 175 708,26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки) лева, изискуема по чл. 4, б. „А“ от Закона за държавните такси - 4 на сто върху цената на увеличението на иска (4 392 706,43 лв.), определена в чл. 1 от Тарифата и с неимуществен характер - създава привилегировано положение за „ОЕТ“ ООД, в сравнение с ищците по сходни търговски производства - да разглежда търговското дело, въпреки нередовността на допълнителната искова молба и от деянието са настъпили значителни вредни последици, изразяващи се в сериозното разколебаване на доверието на обществото в правилното функциониране и осъществяване на правораздавателната функция на органите на съдебната власт, и създаване недоверие в авторитета на Софийски градски съд.

11. На 23.09.2014г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение - съдия при Софийски градски съд и съдия - докладчик по търговско дело № 4574/2013 г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав нарушила служебните си задължения, визирани в чл. 8 от ЗСВ, чл. 9, изр.2 от ГПК и в чл. 375, ал. 1 вр. 129, ал. 2, вр. чл. 128, т.2 от ГПК, като продължила да разглежда търговското дело в открито съдебно заседание по нередовен иск, без да даде указания на ищеца да внесе дължимата държавна такса по допълнителната искова молба, с която е увеличен размера на иска, в размер на 175 708,26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки) лева, изискуема по чл. 4, б. „А“ от Закона за държавните такси - 4 на сто върху цената на увеличението на иска (4 392 706,43 лв.), определена в чл. 1 от Тарифа, без да му определи срок да направи това и да представи документ, удостоверяващ внасянето ѝ, с цел да набави за друго - „ОЕТ“ ООД, облага, а именно с имуществен характер - да не плати допълнителната държавна такса, в размер на 175 708,26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки) лева, изискуема по чл. 4, б. „А“ от Закона за държавните такси - 4 на сто върху цената на увеличението на иска (4 392 706,43 лв.), определена в чл. 1 от Тарифата и с неимуществен характер - създава привилегировано положение за „ОЕТ“ ООД, в сравнение с ищците по сходни търговски производства - да разглежда търговското дело, въпреки нередовността на допълнителната искова молба и от деянието са настъпили значителни вредни последици, изразяващи се в сериозното разколебаване на доверието на обществото в правилното функциониране и осъществяване на правораздавателната функция на органите на съдебната власт и създаване недоверие в авторитета на Софийски градски съд.

12. На 14.10.2014г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение - съдия при Софийски градски съд и съдия- докладчик по търговско дело № 4574/2013 г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав, нарушила служебните си задължения, визирани в чл. 8 от ЗСВ, чл. 9, изр.2 от ГПК и в чл. 375, ал. 1 вр. 129, ал. 2, вр. чл. 128, т. 2 от ГПК, като продължила да разглежда търговското дело в открито съдебно заседание по нередовен иск, без да даде указания на ищеца да внесе дължимата държавна такса по допълнителната искова молба, с която е увеличен размера на иска в размер на 175 708,26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки) лева, изискуемата по чл. 4, б. „А“ от Закона за държавните такси - 4 на сто върху цената на увеличението на иска (4 392706.43 лв.), определена в чл. 1 от Тарифа, без да му определи срок да направи това и да представи документ, удостоверяващ внасянето ѝ, с цел да набави за друго - „ОЕТ“ ООД, облага, а именно с имуществен характер - да не плати допълнителната държавна такса в размер на

175 708,26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки) лева, изискуема по чл. 4, б. "А" от Закона за държавните такси - 4 на сто върху цената на увеличението на иска (4 392 706, 43 лв.), определена в чл. 1 от Тарифата и с неимуществен характер - създава привилегировано положение за „ОЕТ“ ООД, в сравнение с ишците по сходни търговски производства - да разглежда търговското дело, въпреки нередовността на допълнителната искова молба и от деянието са настъпили значителни вредни последици, изразяващи се в сериозното разколебаване на доверието на обществото в правилното функциониране и осъществяване на правораздавателната функция на органите на съдебната власт и създаване недоверие в авторитета на Софийски градски съд.

13. На 21.10.2014г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение - съдия при Софийски градски съд и съдия- докладчик по търговско дело № 4574/2013 г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав, нарушила служебните си задължения, визирани в чл. 8 от ЗСВ, чл. 9, изр. 2 от ГПК и в чл. 375, ал. 1 вр. 129, ал. 2, вр. чл. 128, т. 2 от ГПК, като продължила да разглежда търговското дело в открито съдебно заседание по нередовен иск, без да даде указания на ищеца да внесе дължимата държавна такса по допълнителната искова молба, с която е увеличен размера на иска в размер на 175 708,26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки) лева, изискуемата по чл. 4, б. "А" от Закона за държавните такси - 4 на сто върху цената на увеличението на иска (4 392706.43 лв.), определена в чл. 1 от Тарифа, без да му определи срок да направи това и да представи документ, удостоверяващ внасянето ѝ, с цел да набави за друго - „ОЕТ“ ООД, облага, а именно с имуществен характер да не плати допълнителната държавна такса в размер на 175 708,26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки) лева, изискуема по чл. 4, б. "А" от Закона за държавните такси - 4 на сто върху цената на увеличението на иска (4 392 706, 43 лв.), определена в чл. 1 от Тарифата и с неимуществен характер - създава привилегировано положение за „ОЕТ“ ООД, в сравнение с ишците по сходни търговски производства - да разглежда търговското дело, въпреки нередовността на допълнителната искова молба и от деянието са настъпили значителни вредни последици, изразяващи се в сериозното разколебаване на доверието на обществото в правилното функциониране и осъществяване на правораздавателната функция на органите на съдебната власт и създаване недоверие в авторитета на Софийски градски съд.

14. На 13.11.2014 г. в гр. София, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение - съдия при Софийски градски съд и съдия - докладчик по търговско дело № 4574/2013 г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав нарушила служебните си задължения, визирани в чл. 8 от ЗСВ, чл. 9, изр.2 от ГПК и в чл. 263и, ал. 7, изр. 2 от ТЗ вр. чл. 129, ал. 2, вр. чл. 128, т. 2 от ГПК, като постановила определение № 22300/13.11.2014г., с което отменила определението за приключване на съдебното дирене и служебно конституирала втори ответник - „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД по нередовен иск, без да даде указания на ищеца да внесе дължимата държавна такса по допълнителната искова молба, с която е увеличен размера на иска в размер на 175 708,26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки) лева, изискуемата по чл. 4, б. "А" от Закона за държавните такси - 4 на сто върху цената на иска, определена в чл. 1 от Тарифа, без да му определи срок да направи това и да представи документ, удостоверяващ внасянето ѝ, с цел да набави за друго - „ОЕТ“ ООД, облага, а именно с имуществен характер да не плати допълнителната държавна такса в размер на 175 708, 26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки) лева, изискуема по чл. 4, б. "А" от Закона за държавните такси – 4 на сто върху цената на увеличението на иска /4 392 706, 43 лв./ определена в чл. 1

от Тарифата и с неимуществен характер - създава привилегировано положение за „ОЕТ“ ООД, в сравнение с ищците по сходни търговски производства - да разглежда търговското дело, въпреки нередовността на допълнителната искова молба и от деянието са настъпили значителни вредни последици, изразяващи се в сериозното разколебаване на доверието на обществото в правилното функциониране и осъществяване на правораздавателната функция на органите на съдебната власт и създаване недоверие в авторитета на Софийски градски съд и на основание чл. 304 от НПК Я ОПРАВДАЛ по така повдигнатото ѝ обвинение за престъпление чл. 282 ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

Със същата присъда подсъдимата Ч. била призната ЗА ВИНОВНА В ТОВА, ЧЕ: **На 22.04.2014г.** в гр. София, в качеството си на длъжностно лице - съдия при Софийски градски съд и съдия-докладчик по търговско дело № 4574/2013г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав, в кръга на службата си, в открито съдебно заседание по търговско дело № 4574/2013г. по описа на Софийски градски съд - Търговско отделение, VI-8 състав съставила официален документ - протокол от проведено открито съдебно заседание от 22.04.2014г. по посоченото търговско дело, като в частта, с която е документирано откриване и провеждане на производство по поправка и допълване на протокол от 26.03.2014г., е удостоверила неверни обстоятелства и изявления, както следва: допуснала допълване на протокола от 26.03.2014г. и удостоверила неверни обстоятелства и изявления, а именно, че е представено от страна на процесуалният представител на ищеца по посоченото търговско дело преводно нареждане от дата 15.02.2012г. и че е констатирана неговата идентичност с приложеното по делото копие, с цел да бъде използван този документ като доказателство за тези обстоятелства и изявления, като деянието съставлява маловажен случай, поради което и на основание чл. 311 ал. 2 вр.ал.1, вр чл.81, ал.3, вр.чл. 80, ал.1, т.5 от НК, вр. чл. 24, ал.1, т.3 и ал.2 от НПК ПРЕКРАТИЛ наказателното производство поради изтекла абсолютна давност и я признал ЗА НЕВИНОВНА В ТОВА, при съставянето на горепосочения официален документ да е удостоверила неверни обстоятелства и изявления, а именно: че процесуалният представител на ищеца по делото е представил в съдебното заседание на 26.03.2014г в оригинал три броя фактури, съответно от дати: 30.04.2012г., 31.05.2012г. и 30.06.2012 г., всички с получател „ОЕТ - Обединени енергийни търговци“ ООД, и да е констатирана идентичност с приложените по делото копия на същите фактури; както и в това деянието да съставлява престъпление по основния състав, като и на основание чл. 304 от НПК Я ОПРАВДАЛ по първоначално повдигнатото ѝ обвинение в този смисъл.

Срещу постановената присъда е подаден протест от Сп.прокуратура (закрита) и жалба от подс. Р. Ч. . В протеста на прокуратурата са развити доводи за неправилно приложение на закона и се съдържа искане за отмяна и постановяване на нова осъдителна присъда по първоначално възведените обвинения по чл.282,ал.2,вр.ал.1,вр.чл.26 ал.1 от НК и по чл.311,ал.1 от НК . Към допълнението на протеста са приложени писмени доказателства-заверени копия от от решение № 10-00-047 от 03.11.2015 год. на дисциплинарен състав на ВСС и стенографски протокол №37/19.11.2015 год. от заседание на ВСС с искане да бъдат приети като характеристични данни за подсъдимата.

В жалбите на защитниците и лично от подсъдимата са развити доводи за неправилно приложение на материалния закон и несъставомерност на

деянието по посочената квалификация-чл.311,ал.2 от НК, заявено е искане за отмяна на присъдата и постановяване на нова оправдателна присъда.

На основание чл.328 от НПК след проведено разпоредително заседание делото е насрочено. При разглеждане на делото във въззивната инстанция не са събрани допълнителни доказателства, (единствено са приети приложените към допълнението на протеста заверени копия от решение № 10-00-047 от 03.11.2015 год. на дисциплинарен състав на ВСС и стенографски протокол №37/19.11.2015 год. от заседание на ВСС).

В **СЪДЕБНО ЗАСЕДАНИЕ** пред въззивната **инстанция прокурорът** от апелативна прокуратура поддържа изцяло протеста.

Подсъдимата и нейните защитници оспорват тезата на обвинението, като аргументирано акцентират върху обстоятелството, че деянието е несъставомерно по чл.282 ал.2,вр.чл.26,ал.1 и чл.311 от НК. Изразяват несъгласие с поддържаната от обвинението теза за осъществен състав престъпление по служба и за документно престъпление изтъквайки, че тази конструкция на обвинението е неправилна, поради което позицията на представителя на апелативна прокуратура е не само неоснователна, но и неразбираема за тях. Излагат подробни съображения за несъставомерност на деянията и заявяват искане за постановяване на нова оправдателна присъда включващо пункт втори от обвинението.

Софийският апелативен съд, като прецени доводите на страните и провери изцяло правилността на постановения съдебен акт съобразно разпоредбата на чл.314 от НПК намира,че за изясняване на обстоятелствата по делото и за правилното му решаване следва да разгледа постъпилия протест от прокуратурата срещу присъдата на СпНС (закрит) и въззивната жалба от подсъдимата и нейните защитници в частта, в която тя е била призната за виновна и осъдена за престъпление по чл.311,ал.2 НК.

По протеста на прокуратурата по пункт 1 от обвинението (по чл.282,ал.2,вр.ал.1,вр.чл.26,ал.1 от НК):

Релевираните в протеста съображения не са нови,били са поставени и пред първата инстанция,били са разгледани и са получили правилно разрешение в изготвените мотиви.

При проверка на изложените в протеста доводи, САС констатира, че решаващият съд не е допуснал нарушения по чл.13, чл.14 и чл.107, ал.5 от НПК и като съдебна инстанция е изпълнила задълженията си за разкриване на обективната истина и е направила обективен анализ на доказателствената съвкупност, без да я е интерпретирала превратно или едностранчиво. Релевираните в протеста оплаквания за неправилно приложение на

материалния закон, всъщност са обосновани с твърденията за неправилна оценка на доказателствения материал, която според прокуратурата е довела до пороци при формиране на вътрешното убеждение на състава по същество.

Съдът като обсъди всички доказателствени източници споделя правните изводи на първия съд относно изхода на делото – постановяването на оправдателна присъда по пункт 1 от обвинението. Въззивният съд не счита, че в мотивите на атакуваната присъда се съдържат вътрешни противоречия и неточности относно съображенията за несъставомерност на инкриминираното деяние. Въззивният съд приема, че мотивите на първата инстанция представляват пълен и подробен анализ на приетите за установени фактически положения, като същевременно са изложени ясни и обстояйни правни съображения по всеки от инкриминираните факти.

В принципен план, за да бъде признат деецът за виновен по пункт 1 на обвинението, следва да се установи, че в съвкупност са осъществени всички елементи от състава на престъплението по служба. Съставът на престъплението включва признаци, както от обективна, така и признаци от субективна страна, като за съставомерността на деянието е от значение всички тези признаци да са налице едновременно. От субективна страна следва да са налице два елемента: пряк умисъл и специална цел.

В конкретния случай САС намира, че възведеното по отношение на подсъдимата обвинение е несъставомерно, както по предложената с обвинителния акт квалификация, поддържана в съдебно заседание от представителя на апелативна прокуратура, така и по чл.311, ал.2 НК. В този смисъл протестът е неоснователен, а жалбата - основателна, като посочените в писмената ѝ форма доводи намират опора в събраните по делото доказателства.

Възражения на защитата са били поставени и пред първата инстанция, били са разгледани, но според разбирането и на настоящия състав са получили неправилно разрешение в изготвените мотиви.

По същество, в доводите на прокурора не са релевирани съществени възражения срещу установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка, като при служебната проверка правилността на приетата за установена от СпНС (закрит) фактология на деянието въззивната инстанция не констатира основания да преразглежда, интерпретира повторно и да внася корекции, в основните, релевантни за правилното решаване на делото фактически положения относно следното:

Подсъдимата Ч., с ЕГН ***** е родена на ***** г. в гр. ***, българка, българска гражданка, виеше образование, неосъждана, с постоянен адрес - гр. ***, ул. „****“ № ***, ет. *, ап.* и с настоящ адрес - гр. ***, ул.

„***“ №**, бл. **, ет. *, ап.*.

На 24.04.2009 г. подсъдимата Р. Ч. встъпила в длъжност „съдия“ в Софийски градски съд /СГС/ и била включена в състава на Наказателното отделение. Впоследствие преминала в Търговско отделение на СГС и била определена за председател на VI-8 състав.

На 18.07.2013г. в гр. София, пълномощникът на „ОЕТ“ ООД - св. Й. П., депозирала в регистратурата на СГС искова молба от името на дружеството, заведена с вх. № 85268/18.07.2013 г. по описа на СГС. Ответник по исковата претенция бил „НЕК“ ЕАД, а правното основание, посочено в исковата молба - чл. 55, ал. 1 от ЗЗД – връщане на недължимо платено. Цената на иска претендирана за връщане като недължимо платени суми от „ОЕТ“ ООД, била формирана от заплатени на „НЕК“ ЕАД добавка за зелена енергия и добавка за енергия от високоефективно комбинирано производство. Размерът на главницата без ДДС бил фиксиран на 6289 962,04лв., а законната лихва за забава до предявяване на иска - в размер на 169 960,02лв. Заявена била и претенция за заплащане на законните лихви за забава, дължими от датата на предявяване на иска до връщане в пълен размер на недължимо платените суми. Търговското дружество базирало своите претенции на отменени от ВАС разпоредби от: Методика за компенсирание на разходите на обществения доставчик и крайните снабдителите, произтичащи от наложените им задължения към обществото за изкупуване на електрическа енергия по преференциални цени от възобновяеми източници и от високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, приета от ДКЕВР; обявеното за нищожно решение № Ц-23 от 25.06.2009 г. на ДКЕВР и мотивите към него в частта му, с която е регламентирано, че „Добавката за зелена енергия се заплаща от търговците на електрическата енергия за количествата електрическа енергия предназначена за износ“.

В депозираната на 18.07.2013г. от св. Й. П. искова молба било посочено, че към нея са приложени писмени доказателства, изброени в тринадесет точки, в това число: Решение № Ц-23 от 25.06.2009 г. на ДКЕВР; Методика; Лицензия за търговия с електрическа енергия на ОЕТ; Решение № И1- Л-220 от 25.06.2012 г. на ДКЕВР; Решение на №1216 от 24.01.2012 г. по адм. дело № 14559/2011 г. на V отделение на ВАС, Решение №8251 от 11.06.2012г. по адм. дело № 4537/2012 г. на Петчленен състав I колегия на ВАС, Решение на №13659 от 31.10.2012г. по адм. дело № 11302/2012г. на Петчленен състав I колегия на ВАС Решение №9942 от 09.07.2012г. по адм. дело № 3576/2011г. на IV отделение на ВАС; 41 броя фактури с доставчик „НЕК“ ЕАД (неиндивидуализирани по дата на издаване, основание и стойност); 57 броя платежни нареждания, удостоверяващи плащанията по издадените фактури (неиндивидуализирани като основание, дати на издаване, получател, вкл. и наредител); 1 брой вальор; договор за финансови услуги от 01.07.2009 г., сключен между „ОЕТ“ ООД и „Еко Технолоджис“ ЕООД; 40 броя справки, издадени от „Електроенергиен системен оператор“ („ЕСО“) ЕАД.

В исковата молба било посочено, че към нея се прилага и вносна бележка за платена държавна такса (пункт втори в изброените приложения), като в действителност такава не била приложена. Въпросната такса е била изискуема според чл. 4, б. „а“ от Закона за държавните такси, като размерът ѝ според изискванията на чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс, приета с Постановление № 38/27.02.2008 г. на Министерския съвет (обн. ДВ, бр. 22/28.02.2008 г., в сила от 01 март 2008 г., изм. и доп. бр. 50/30.05.2008 г., изм. и доп., бр. 24/12.03.2013 г.), е бил 258 396,88 (двеста петдесет и осем хиляди триста деветдесет и шест лева и осемдесет и осем стотинки) лева, равняваща се на 4 на сто върху цената на иска (6 459 922,06 лв.).

В предявената от „ОЕТ“ ООД искова молба било направено искане и за допускане на обезпечение на главницата на предявения иск - 6 289 962,04 лв.

Въз основа на предявения иск от „ОЕТ“ ООД срещу „НЕК“ ЕАД било образувано дело № 4574/2013 г. по описа на Търговско отделение на СГС. С протокол от 19.07.2013г. за избор на съдия - докладчик, за такъв по делото е била определена подсъдимата Р. Ч., председател на VI-8 състав при Търговско отделение на СГС.

На 24.07.2013 г. в гр.София, подсъдимата Р. Ч. постановила определение № 5063 по търговско дело 4574/2013 г. по описа на СГС, с което допуснала обезпечение на иска - чрез налагане на запор върху посочените в исковата молба банкови сметки на ответника („НЕК“ ЕАД) до размера на исковата претенция - 6 289 962,04 лв. и издала обезпечителна заповед. На същия ден обезпечителната заповед била получена от представител на ищеца („ОЕТ“ ООД). Въз основа на обезпечителната заповед, частен съдебен изпълнител М. Ц. образувала изпълнително дело № 20138400400896 с кредитор „ОЕТ“ ООД и длъжник „НЕК“ ЕАД и изпратила запорно съобщение изх. № 17990/24.07.2013г. до обслужващата ответното дружество Корпоративна търговска банка. На 29.07.2013г. ответникът „НЕК“ ЕАД, чрез процесуалния си представител, депозирал молба в СГС с искане за получаване на препис от определението за допускане на обезпечението по търговското дело. На 30.07.2013 г. е бил предоставен препис на ответника, който депозирал частна жалба в САС срещу определението.

В САС било образувано и разгледано частното дело по въпросната жалба, като съставът на Апелативния съд потвърдил определението, с което е било допуснато обезпечението. На 20.08.2013г., САС върнал в СГС изпратените материали по т. д. № 4574/2013 г.

Междувременно, на 12.08.2013 г. ответното дружество „НЕК“ ЕАД депозирало отговор по исковата молба, заведен с вх. № 92912 на СГС, а на 19.08.2013 г. представило и допълнителни документи. Ответникът е направил и искане за предоставяне на оригиналите на приложените към исковата молба копия на документи - платежни нареждания, фактури, справки.

Препис от отговора на „НЕК“ ЕАД бил изпратен на ищеца „ОЕТ“ ООД. На 15.10.2013г. св. Й. П. - пълномощник на „ОЕТ“ ООД подала допълнителна искова молба, с която било направено искане за увеличение на размера на предявените с исковата молба от 18.07.2013г. обективно съединени искове. Претендираната сума по главницата била увеличена с 4 392 706,43 лв., като общият ѝ размер след увеличението възлизал на 10 567 096, 73 лв., а законните лихви за забава били увеличени съответно със 115 571, 58 лв. Към допълнителната искова молба не бил приложен документ за внесена дължима държавна такса, изискуема съгласно чл. 4, б. “а“ от Закона за държавните такси. Допълнителният размер на таксата възлизал на 175 708, 26 (сто седемдесет и пет хиляди седемстотин и осем лева и двадесет и шест стотинки), представляваща 4 на сто върху увеличението на иска (4 392 706,43 лв.), определена съгласно чл. 1 от Тарифата.

На 21.11.2013г. ответникът по делото „НЕК“ ЕАД е депозирал в СГС, отговор по подадената допълнителна искова молба, като е приложил и доказателства към него.

След получаване на отговора към допълнителната искова молба, съгласно чл.374, ал.1 от ГПК, е възникнало и задължението на съдията докладчик по делото да провери редовността на представените книжата и ако констатира такава, да насрочи делото в открито съдебно заседание. Подсъдимата Р. Ч. не установила, че държавните такси по предявените искове не са внесени. Едва на 24.02.2014г., подсъдимата установила, че таксата не е внесена и написала резолюция /л.346 - гръб/ със следното съдържание „В 7 дневен срок ищецът да

представи доказателства за внесена държавна такса по сметка на СГС, след което ще се произнесе по направеното изменение на обективно съединени искиове.“

По търговското дело липсват данни съдебния деловодител на VI-8 състав при Търговско отделение на СГС да е уведомил ищеца за резолюцията на съдията докладчик.

На 25.02.2014 г. в гр.София, подсъдимата Р. Ч. в закрито заседание, насрочила разглеждането на т. д. № 4574/2013 г. по описа на СГС за 26.03.2014г. от 13.30ч., като се произнесла по допустимостта на заявените искиви претенции, размяната на книга, направените доказателствени искания и искания за предоставяне на оригинали на документи от страна на ищеца, допуснала е и назначаване на съдебно счетоводна експертиза.

На 24.03.2014 г. „Еко Технолоджис“ ЕООД внесли по сметка на СГС, дължимата от „ОЕТ“ ООД, държавна такса в размер от 258 396,88 (двеста петдесет и осем хиляди триста деветдесет и шест лева и осемдесет и осем стотинки), представляваща таксата по първоначално предявения иск.

На 26.03.2014 г. от 13.30ч. в гр.София, било проведено открито съдебно заседание по т. д. № 4574/2013 г. по описа на СГС. На делото не присъствал представителят на ответника св. С. И., който уведомил съда за наличие на друг служебен ангажимент. Подсъдимата преценила, че посочената причина от представителя на ответника, не е основание да отложи делото и продължила разглеждането му. Ищецът „ОЕТ“ ООД бил представляван от адв. Й. П.. Тя представила в оригинал част от документите, приложени в копия като доказателства към исковите молби, за да може съставът на съда да удостовери съответствие на съдържанието и авторството им, според дадените указания в определението му. Констатациите от извършената проверка за съответствие на представените документи в оригинал и приложените копия към материалите по т. д. № 4574/13 г. на СГС, ТО VI-8, били отразени в съдебния протокол под диктовката на председателстващия състав - подсъдимата Р. Ч.. Първоначално св. Й. П., предавала на подсъдимата за сравнение всеки един документ, след като били извършени няколко сравнения по този начин, подсъдимата поискала всички документи и те и били дадени накуп от свидетелката.

След това подсъдимата Р. Ч. започнала сама да търси в съответстващите оригинали и да сравнява с приложените копия. Относно инкриминираните документи сравнението протекло със следните изявления от страна на подсъдимата и свидетелката:

Подсъдимата: -...2012. Преводни нареждания. Дата 15 февруари 2012. Има за 8 февруари тук. След това е 4 март.

Адвокат П.: - Представям оригинали...

Подсъдимата - Това е 15 февруари, а тука няма 15 Февруари.

Адвокат П.: - представени оригинали, това може да съм взела...платежно...повече..

Подсъдимата: - Те нали са по дати, аз ги следя по дати. Не виждам, тук са 2011... 15март 2012...страница 70. Върна.

4 април 2012. Страница 12 .Върна.

30 април 2012. Върна.

10 май. Страница 74.Върна.

• май 2012г. Страница 75.Върна.

• юни 2012. Страница 76.Върна.

30 юни . Страница 77. Върна.

- юли. Страница 78. Върна.

14 август 2012. Страница 80. Върна.

17 август 2012. Страница 81. Върна“.

Фактура с дата 31 август 2012. Страница 82. Констатира идентичност.
Върна.

Преводно нареждане с дата 10 септември 2012. Страница 83. Върна.

Фактура с дата 30 септември 2012. Страница 84. Върна.

Преводно нареждане с дата 8 октомври 2012. Страница 85. Върна.

Фактура от 31 октомври 2012. Страница 86. Върна.

Преводно нареждане от 8 ноември 2012. Страница 87. Върна. Ето Ви копията...
оригиналите, извинете.“

След проверката и направените от подсъдимата Р. Ч. констатации, тя върнала оригиналите на документите на св. Й. П.. Делото било отложено за разглеждане на 22.04.2014 г. Поради неявяването на процесуален представител на „НЕК“ ЕАД, подсъдимата указала на ответното дружество да конкретизира възраженията и исканията си в 7-дневен срок от съобщението. При провеждане на съдебното заседание бил изготвен звукозапис от съдебния секретар по делото св. Ц. П..

При изготвяне на съдебния протокол св. Ц. П. използвала звукозаписа от съдебното заседание и правила проверка на страниците, на които се намирили документите в делото. След изготвянето на съдебния протокол, същият бил предоставен на подсъдимата за проверка, като след това подсъдимата Р. Ч. го подписала. В окончателния си вид протоколът от съдебно заседание от 26.03.2014г. в инкриминираните от държавното обвинение части бил със следното съдържание:

Адв. П. - Представям в оригинал преводно нареждане за кредитен превод с дата 15.03.2012 г.

СЪДЪТ извърши сравнение между представеното в днешното съдебно заседание в оригинал преводно нареждане за кредитен превод с дата 15.03.2012г. и приложеното заверено копие, описано в приложение № 8, част „Доказателства“ на исковата молба , находящо се на стр. 70 от делото, като констатира пълна идентичност между представения днес оригинал и приложеното копие към исковата молба на описаното преводно нареждане по отношение на съдържание, положен подпис и печат, ВЪРНА ОРИГИНАЛА на пълномощника на ищеца.

Адв. П. - Представям в оригинал преводно нареждане за кредитен превод с дата 04.04.2012 г.

СЪДЪТ извърши сравнение между представеното в днешното съдебно заседание в оригинал преводно нареждане за кредитен превод с дата 04.04.2012г. и приложеното заверено копие, описано в приложение № 8, част „Доказателства“ на исковата молба, находящо се на стр. 72 от делото. Като констатира пълна идентичност между представения днес оригинал и приложеното копие към исковата молба на описаното преводно нареждане по отношение на съдържание, положен подпис и печат, ВЪРНА ОРИГИНАЛА на пълномощника на ищеца.

Адв. П. — Представям в оригинал преводно нареждане за кредитен превод с дата

30.04.2012 г.

СЪДЪТ извърши сравнение между представеното в днешното съдебно заседание в оригинал преводно нареждане за кредитен превод с дата 30.04. 2012г. и приложеното заверено копие, описано в приложение № 8, част „Доказателства“ на исковата молба, находящо се на стр. 73 от делото.

Като констатира пълна идентичност между представения днес оригинал и приложеното копие към исковата молба на описаното преводно нареждане по отношение на съдържание, положен подпис и печат, ВЪРНА ОРИГИНАЛА на пълномощника на ищеца.

Адв. П. - Представям в оригинал преводно нареждане за кредитен превод с дата 10.05.2012 г.

СЪДЪТ извърши сравнение между представеното в днешното съдебно заседание в оригинал преводно нареждане за кредитен превод с дата 10.05.2012г. и приложеното заверено копие, описано в приложение № 8, част „Доказателства“ на исковата молба, находящо се на стр. 74 от делото. Като констатира пълна идентичност между представения днес оригинал и приложеното копие към исковата молба на описаното преводно нареждане по отношение на съдържание, положен подпис и печат, ВЪРНА ОРИГИНАЛА на пълномощника на ищеца.

Адв. П. - Представям в оригинал преводно нареждане за кредитен превод с дата 31.05.2012 г.

СЪДЪТ извърши сравнение между представеното в днешното съдебно заседание в оригинал преводно нареждане за кредитен превод с дата 31.05.2012г. и приложеното заверено копие, описано в приложение № 8, част „Доказателства“ на исковата молба, находящо се на стр. 75 от делото. Като констатира пълна идентичност между представения днес оригинал и приложеното копие към исковата молба на описаното преводно нареждане по отношение на съдържание, положен подпис и печат, ВЪРНА ОРИГИНАЛА на пълномощника на ищеца.

Адв. П. - Представям в оригинал преводно нареждане за кредитен превод с дата 08.06.2012 г.

СЪДЪТ извърши сравнение между представеното в днешното съдебно заседание в оригинал преводно нареждане за кредитен превод с дата 08.06.2012г. и приложеното заверено копие, описано в приложение № 8, част „Доказателства“ на исковата молба, находящо се на стр. 76 от делото. Като констатира пълна идентичност между представения днес оригинал и приложеното копие към исковата молба на описаното преводно нареждане по отношение на съдържание, положен подпис и печат, ВЪРНА ОРИГИНАЛА на пълномощника на ищеца.

Адв. П. - Представям в оригинал преводно нареждане за кредитен превод с дата 30.06.2012 г.

СЪДЪТ извърши сравнение между представеното в днешното съдебно заседание в оригинал преводно нареждане за кредитен превод с дата 30.06.2012г. и приложеното заверено копие, описано в приложение № 8, част „Доказателства“ на исковата молба, находящо се на стр. 77 от делото. Като констатира пълна идентичност между представения днес оригинал и приложеното копие към исковата молба на описаното преводно нареждане по отношение на съдържание, положен подпис и печат ВЪРНА ОРИГИНАЛА на пълномощника на ищеца.

На 28.03.2014 г, процесуалният представител на ответника - св. С. И. подал молба с вх. № 38990, с която направил искане за предоставяне на препис от протокола от проведеното на 26.03.2014 г. открито съдебно заседание.

На 02.04.2014 г. св. С. И. депозирал нова молба, заведена с вх. № 40882, с която поискал удължаване на срока, предоставен му от съда, за уточняване на доказателствените искания, тъй като до този момент не бил получил искания препис от протокола от проведеното на 26.03.2014 г. съдебно заседание.

Предоставянето на препис от протокола било препятствано от факта, че в периода след провеждане на съдебното заседание на 26.03.2014 г. до 01.04.2014 г. делото не се намирало в деловодството на състава. Върху молбата от 02.04.2014г. подсъдимата Р. Ч. поставила резолюция „В о.з.“ и подпис, без дата. На св. С. И. не бил предоставен препис от протокола от съдебното заседание на 26.03.2014 г.

На 04.04.2014г. от ищеца „ОЕТ“ ООД постъпила молба с искане за поправка и допълване на протокола от проведеното на 26.03.2014 г. съдебно заседание. В молбата се искало поправка и допълване в съдебния протокол от 26.03.2014 г., като се твърдяло, че има грешно отразени обстоятелства, а също така се сочило, че е пропуснато записването за извършено установяване на идентичност между преводно нареждане от 15.02.2012 г. и приложеното към исковата молба копие.

Второто по делото открито съдебно заседание било проведено на 22.04.2014г. в гр.София. В края на съдебното заседание, подсъдимата Р. Ч. обявила на страните решението си, да проведе процедура за поправка на протокола от предходното съдебно заседание от 26.03.2014г. Съгласно разпоредбите на чл. 150, ал. 1, ал. 2, изр. 1 и ал. 3, и чл. 151, ал.2 и ал. 4 от ГПК /действащи към инкриминирания период/, служебните задължения на съдията - докладчик и председател на съдебния състав при откриване на такава процедура включвали - изслушване на наличния звукозапис или снемане на обяснения от съдебния секретар, ако няма такъв запис. Тъй като наличният звукозапис бил извършен единствено за подпомагане на съдебния секретар, а страните по делото не били уведомени за извършването му, подсъдимата решила да проведе единствено разпит на съдебния секретар.

Разпитът в съдебното заседание на съдебния секретар св. Ц. П., бил проведен формално от подсъдимата и протекъл по следния начин:

Подсъдимата: -...Аз подадох преди това да погледнете молбата, тези дати на фактурите и преводите... твърди се, че неправилно са записани.

Св. Ц. П.: - Напълно е възможно. Бяха много и наистина датите и документите...

Подсъдимата: -Запишете: секретар П. - напълно е възможно да съм сгрешила, датите бяха много не, протокола е много дълъг и възможно да не съм чула... какво?

Св. Ц. П.: - Датите и документите... ще направя отново....

Подсъдимата: -не, няма да го правим. Поддържате искането си за поправка?

Адвокат П.: -Да

Адвокат И.: - Не съм присъствал. Предоставям на уважаемия съд.

Председател: - Съдът след като изслуша съдебния секретар намери, че са налице основанията за поправка на протокола от открито съдебно заседание, проведено на 26 март 2014 година, както следва: на страниците 6, 16, ... вие ги записахте ... 27, 28, 29, 30, 34, 35, 36, водим от горното Съдът определи: извършва поправка на протокола от съдебно заседание на 26 март 2014 година, както следва. Сега няма да чета, просто е безпредметно или пишете, както следва: на страница 6, абзац трети: по платежно нареждане от 10 ноември 2009 година вместо сумата 35 7727,28 лв. да се счита сумата „, 357727,68 лв. “

На страница 16 абзац последен вместо дата на представения оригинал на преводно нареждане 14 февруари 2011 г. да се чете „, 11 март 2011 г. “

На страница 22, абзац 2-ри и 3-ти вместо дата на представеното в оригинал преводно нареждане 11 януари 2011 г. да се чете „ 11 ноември 2011г.

На страница 28, абзац 6-ти и 7-ми вместо преводно нареждане за кредит превод да се чете „фактура“ - издадена от НЕК ЕАД фактура с дата 30 април 2012.

На страница 29, абзац 4-ти и 5-ти вместо преводно нареждане за кредитен превод да се чете „ фактура“ — издадена от „НЕК“ ЕАД фактура с дата 31 май 2012.

На страница 30, абзац 2-ри и 3-ти вместо преводно нареждане за кредитен превод да се чете „фактура“ — издадена от „НЕК“ ЕАД фактура с дата 30 юни 2012.

На страница 34, абзац 4-ти, абзац 7-ми и 10-ти вместо 2011 година да се счита „2012 година“ като година на представените справки за месец май, юни и юли.

На страница 35, абзац 3-ти, 6-ти и 9-ти вместо записаната 2011 да се чете „2012 година“ като дата на представените справки за месеците август, септември и ноември.

На страница 36, абзац 2-ри вместо 2011 година да се чете „2012“ като дата на представената справка за месец декември.

Допълва протокола от съдебно заседание проведено на 26 март 2014 година, страница 27, както следва: констатира идентичност между представеното в оригинал преводно нареждане от 15 февруари 2011 година..

Адвокат П.: - 2012...

Председател: - ... чета и ..2012 година и представеното към исковата молба копие. Така, сега запишете: заседанието продължава с участието на съдебен секретар П., после ще подпишете и вие протокола.

Така. Сега ние се връщаме там докъдето бяхме стигнали. Сега само да ми кажете тези справки, оспорваните справки, кое приложение бяха?

След приключване на процедурата по чл. 151, ал. 4 от ГПК, подсъдимата Р. Ч. обявила, че по направените искания на ответника ще се произнесе в закрито съдебно заседание и отложила делото.

Впоследствие е бил съставен и протокол от проведеното на 22.04.2014 г. съдебно заседание, където били отразени следните поправки и допълнения в протокола от съдебно заседание от 26.03.2014 г.:

„ИЗВЪРШВА поправка на протокола от съдебно заседание на 26.03.2014г., както следва:

на стр. 6, абзац 3-ти по платежно нареждане от 10.11.2009г. вместо сумата 357727,28 лв. да се счита сумата „357727,68лв.“

На стр. 16 абзац последен вместо дата на представения оригинал на преводно нареждане 14.02.2011г. да се чете дата „11.03.2011г.“

На стр. 22, абзац 2-ри и 3-ти вместо дата на представеното в оригинал преводно нареждане 11.01.2011г. да се чете „11.03.2011г.“

На стр. 28, абзац 6-ти и 7-ми вместо преводно нареждане за кредитен превод да се чете „фактура“ - издадена от „НЕК“ ЕАД фактура от 30.04.2012г.

На стр. 29, абзац 4-ти и 5-ти вместо преводно нареждане за кредитен превод да се чете „фактура“ - издадена от НЕК“ ЕАД фактура с дата 31.05.2012г.

На стр. 30, абзац 2-ри и 3-ти вместо преводно нареждане да се чете „фактура“ - издадена от „НЕК“ ЕАД фактура с дата 30.06.2012г.

На стр. 34, абзац 4-ти, 7-ми и 10-ти вместо записаната 2011г. да се счита „2012г.“ като година на представените справки за месец май, юни и юли.

На стр. 35, абзац 3-ти, 6-ти и 9-ти вместо записаната 2011г. да се чете „2012г.“ като година на представените справки за месеците август, септември и ноември.

На стр. 36, абзац 2-ри вместо записаната 2011г. да се чете „2012г.“ на представената справка за месец декември.

ДОПЪЛВА протокола от съдебно заседание, проведено на 26.03.2014г.; стр. 27, както следва:

КОНСТАТИРА ИДЕНТИЧНОСТ между представеното в оригинал преводно нареждане от 15.02.2012г. и представеното към исковата молба.“

Подсъдимата Р. Ч. подписала така изготвения протокол за съдебно заседание. На 21.05.2014г. Адвокатско дружество „Д., М., Н. и Ко“ издали на „ОЕТ“ ООД фактура № 0000001254 за процесуално представителство по т.д. № 4574/2013г. по описа на СГС, VI – 8 състав на обща стойност с ДДС 391 800 лева.

На 26.05.2014г. по указание на св. А. Б., счетоводителят на търговското дружество св. С. Н., следвало да извърши плащане по издадената и осчетоводена фактура с №0000001254. За целта свидетелката получила от св. А. Б. сумата от 51 850 лева и със служебен автомобил, в който се качил и св. Д. П., отишла до Финансов център „Витоша“ на „ИнвестБанк“, находящ се в гр.София, бул. Витоша“ № 93. Там свидетелката около 13.50ч. внесла сумата от 51 800 лева по сметката на Адвокатско дружество „Д., М., Н. и Ко“. След това изчакала получаването на остатъка от размера на сумата по фактурата, която била доставена директно в банковия клон. Около 16.30 ч. на същия ден сумата била получена и преведена по сметка на адвокатското дружество от св. С. Н.. Преводите били извършени от сметки на дружеството „Еко Технолоджис“ ЕООД, тъй като към този момент сметките на „ОЕТ“ ООД били запорирани. Малко по-късно, св. Д. Д. изтеглил в брой от сметката на дружеството сумата от 390 000 лева, като поради липса на предварителна заявка за тази операция била платена и съответната банкова такса. След като св. Д. Д., изтеглил паричната сума, я занесъл в кантората на адвокатското дружество и впоследствие я използвал за разплащане по хонорари и покриване на текущи разходи на дружеството.

По т. д. № 4574/2013г. по описа на СГС били проведени съдебни заседания на: 03.06.2014 г., 23.09.2014 г., 14.10.2014г. и на 21.10.2014 г. По делото била изслушана и приета назначената съдебно-счетоводна и допълнителна съдебно-счетоводна експертизи, в които вещото лице след проверка в дружества е определила и стойността на добавката за пренос на зелена енергия по всяка една от представените фактури, както и сумите платени от „ОЕТ“ ООД на „НЕК“ АД.

Подсъдимата Р. Ч. продължила да разглежда делото, като по същото не била внесена държавната такса по допълнителната искова молба, с която се искало увеличаване размера на иска, поради което като съдия-докладчик не приела с нарочно определение исканото увеличение на иска.

В проведеното на 21.10.2014 г. съдебно заседание събирането и проверката на доказателствата било приключено и бил даден ход на делото по същество. След изслушване на пледоариите на процесуалните представители на ищеца и ответника, подсъдимата Р. Ч. обявила, че ще се произнесе с решение в срок.

На 29.10.2014г. процесуалният представител на ищеца „ОЕТ“ ООД депозирал в деловодството на СГС молба, в която сочел, че на 04.02.2014 г. ответното дружество - „НЕК“ ЕАД е преобразувано, поради което направил искане за конституиране на втори

ответник по делото.

Предвид направеното искане от ищеца, на 13.11.2014 г. подсъдимата Р. Ч. постановила в закрито заседание определение № 22300, с което отменила определението за приключване на съдебното дирене и конституирала втори ответник - „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД (ЕСО). "

С решение на ВСС от 22.01.2015 г. на подсъдимата Р. Ч. било наложено дисциплинарно наказание „дисциплинарно освобождаване от длъжност“ за извършени дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 1, т.2, т. 3 и т. 5 от ЗСВ и била освободена от заеманата от нея длъжност - съдия в СГС. Предвид това, подсъдимата не се е произнесла по същество по т.д. № 4574/2013 г. по описа на СГС.

В заключението на компютърно-техническа експертиза, извършена от вещо лице Ц. А., л. 3-10 от т. 3 от ДП се сочи, че е било извършено изследване на имиджа на диска, което е показало наличие на аудио записи от 26.03.2014г. и два броя аудио записи от 22.04.2014г. Посочените са извлечени и съхранени на оптичен носител с надпис “ДП 56/2015 година Аудио записи 26.03. и 22.04.2014година.

В заключението на допълнителната компютърно-техническа експертиза, извършена от в.л. Ц. А., л. 14-16 от т. 3 от ДП се сочи, че при възпроизвеждането на аудио запис на заседание от 26.03.2014 г. /record51.mp3/ по дело № 4574/2013 г., същият е с продължителност 1:29:15 часа и запълва цялото време на файла. Файл record18.mp3, е с продължителност 1:16:1 часа. Съдържанието на файловете е разпечатано и приложено към изготвената допълнителна компютърно-техническа експертиза.

В заключението на компютърно-техническа експертиза, извършена от в.л. Ц. А., находяща се на л. 65-69 от т. 3 от ДП е посочено, че информацията, съдържаща се в предоставения за анализ оптичен носител CD- R, марка VERBATIM, с надпис „т.д. № 4574/13 У1-8с-в“, не може да бъде променена. Към експертизата е записан и приложен оптичен носител, представляващ копие както и хартиен, на който е показано съдържанието като са указани колони съдържащи информация за дата на създаване и последна модификация.

В заключението на компютърно-техническа експертиза, извършена от в.л. Ц. А., находяща се на л. 15-40, т. 12 от ДП е посочено, че резултатите от направените проверки на създадените копия на твърдите дискове, обект на експертизата, показват пълно съвпадение, както и неналичие на грешки при четене и запис на информацията. Това означавало, че са били изготвени точни копия на оригиналните носители. Анализът на откритата информация показвала, че тя се състои от множество документи, свързани със съдебни дела на СГС. От изследването на имиджа на диска марка Seagate, със с. № S2AMXVBK, не се установява налична информация свързана с т.д. № 4574/13 г., „ОЕТ“ или аудиозапис от 26.03.2014 г., същата се установява от анализът на информацията извлечена от диска Seagate, с. № 6RX765N5. Извлечената от дисковете информация е разпечатана на хартиен носител, както и записана на флаш памет, приложени към компютърно-техническа експертиза.

В заключението на изготвената техническа експертиза № 2016/КСМ-35 от в.л. Е. Л., находяща се на л. 82-85 от т. 3 от ДП е посочено, че на предоставените за изследване обекти — файловете с разширение „doc“ са в текстов формат, а файловете „mp3“ са в аудио формат, а трите предоставени за изследване обекта файловете, с наименование „record 18.mp3“ и „record41.mp3“, са еднакви.

В заключението на изготвената фоноскопска експертиза № 16/ИДИ-46 от в.л. Р. К. и Н. М., находяща се на л. 86-129 от т. 3 от ДП е посочено, че предоставените обекти са напълно идентични по съдържание, размер, времетраене и технически характеристики и

цялата информация, съдържаща се в тях е описана в таблици в изследователската част на протокола. Обектите на експертизата не съдържат информация за това как и с какви технически средства са създадени. При изследването на времевите и честотни характеристики на аудио сигнала не се откриват признаци за монтаж и манипулация по звукозаписите, което установили, чрез изследване на потокът на речта, смисловото съдържание, интонационният и трансиентният контур, при което се констатира устойчивост на изследваните параметри. Не са били открити и промяна във фоновия шум, при който са направени записите, същият е характерен за затворени помещения. В резултат на направения комплексен електроакустичен и лингвистичен анализ, може да се направи изводът, че обозначеното с „Ж1“ в „Текст на звукозаписите“ и подс. Р. Ч. са едно и също лице.

За да приеме тази фактическа обстановка, съдът е събрал голям обем доказателства и доказателствени средства, които прецизно е посочил: обяснения на подсъдимата Р. Ч.; показания на свидетелите: - кредитирани изцяло П. С., Д. Д., А. Б.; Й. К., А. Д., Д. Д., Д. Д., Д. Т., Т. С., Д. Д., Р. Д., П. Н., В. П., В. У., Д. Т., Д. Д., В. Р., Й. П., Ц. И., Ю. Е., И. П., Р. В., Н. Ч., В. П., С. В., А. К., М. С., И. С., С. С., Ц. К., Н. К., П. С., П. Б., П. Б., В. С., Г. И., Х. Р., В. К.; от показанията на свидетелите Ц. П., Д. Ш., К. Н., В. В., Й. З., М. А. - дадени в съдебното следствие и показанията им от досъдебното производство кредитирани от съда в тяхната съвкупност; кредитира изцяло показанията на св. С. Н., дадени пред съдебния състав и частично дадените от нея показания в ДП, прочетените и приобщени по надлежния процесуален ред; кредитира частично показанията на св. Д. П., дадени пред съдебния състав и в цялост приобщените показания от ДП; частично от показанията на свидетелките Д. П., Д. Л., С. И., Е. С. - дадени в хода на съдебното следствие и показанията дадени в досъдебното производство; от тези на свидетелката Й. П., М. С., - кредитирани от части; от заключенията по назначените на досъдебното производство компютърни-технически експертизи на вещото лице Ц. А., техническата експертиза от вещото лице Е. Л., комплексната експертиза изготвена от вещите лица Р. К. и Н. М.; както и от всички писмени доказателства по делото, прочетени на основание чл.283 от НПК и надлежно приобщени към доказателствения материал от досъдебното производство, както следва: том 1 от ДП: справка съдимост л. 164; том 2 от ДП: договор за консултантски услуги - л.31-35; писмо „ОЕТ“ ООД до МЕ - л. 36-37; предложение от „ОЕТ“ ООД до „НЕК“ ООД с приложено към него проект за споразумение - л. 38-45; писма от „ОЕТ“ ООД до МИЕ - л.46-47; писмо от „ОЕТ“ ООД до „НЕК“ ЕАД - л. 47- 52; придружително писмо - л.59-60; заверени копия от отговор от ТД № 4574 на СТС - л. 61-66; молба от „ОЕТ“ ООД до СТС - л. 67-70 (заверено копие); договор за правни консултации - л. 71-72(заверено копие); фактура - л. 73 (заверено копие); извлечение от банкова сметка - л.74; фактура (заверено копие) - л. 92; извлечение от сметка (заверено копие) - л. 93; споразумение за правни услуги (заверено копие) - л. 94-96, извлечение от сметки - л. 97 – 98, преводни нареждания - л. 99-100; писмо от СГС - л. 108; удостоверения от СГС - л. 109-111; справка от СГС - л. 115; писмо от СГС - л. 118, с приложено към него вносни бележки - л. 119 -121; извлечение от банкова сметка - л.123- 124; писмо от СГС - л. 125 с приложени заповед и вътрешни правила за случайно разпределение на делата - л. 125-136; справка от ДАНС - л. 167-169; том 4 от ДП: справка съдимост - л. 64; том 8 от ДП: пълномощни (заверени копия) - л. 6 - 7; искова молба (заверено копие) - л. 8 - 16; допълнителна искова молба (заверено копие) - л. 17-24; отговори по искова молба - л. 25 - 36 (заверени копия); молба- л. 37-40 (заверено копие); становище- л 41-42 (заверено копие); молби - л. 43-47 (заверени копия); съдебно удостоверение - л. 48 (заверено копие); допълнителна молба - л.59 (заверено копие); констативен протокол - л. 61; молба - л. 63-64; том 9 от ДП: заверено копие от декларация за

паричен превод - л. 8; банкови преводи - л. 9-10; искова молба с приложения към нея (заверени копие) - л. 11-292, том 10 от ДП: пълномощни (заверени копия - л. 5 -7); договор (заверено копие) - л. 8-11; определение СГС (заверено копие) - л. 12-15; писмо от БНП Париба (заверено копие) - л. 16; запорно съобщение (заверено копие) - л. 17; искова молба (заверено копие) - л. 18-26; Решение № Ц-23/2009ДКЕВР (заверено копие) - л. 27-52; методика (заверено копие) - л. 53-56; лицензия (заверено копие) - л. 57; заверено копие от Решение № И-Л-220/2012 г. на ДЕКВР - л. 58-59; заверени копия на Решения на ВАС - л. 60-74; фактури и платежни нареждания (заверени копия) - л. 75- 172; договор за финансови услуги (заверено копие) - л. 173-174; справки от „ЕСО“ ЕАД - л. 175-214; покана (заверено копие) - л. 215- 216; договор за залог на търговско предприятие (заверено копие) - л. 217 - 258; извадка от констатации и препоръки свързани с българската енергийна политика /заверено копие - л. 259 - 275; удостоверение от АВ, (заверено копие) - л. 276-286; том 12 от ДП: протокол за доброволно предаване - л. 5-6; том 13 от ДП: писмо „ИнвестБанк“ с приложения извлечения от банкови сметки и преводни нареждания - л. 6-10; молба за теглене на сума без предварителна заявка (заверено копие) - л. 11; споразумения за правни услуги (заверено копие) - л. 12-14; фактура (заверено копие) - л. 15; декларации по ЗМИП (заверени копия) - л. 16 - 14; искане за откриване на банкова сметка (заверено копие) - л. 17- 19; Решения на СГС (заверени копия) - л. 20-24; удостоверения СГС (заверени копия) - л. 25; дружествен договор (заверено копие) - л. 26-31; карта Булстат (заверено копие) - л.32; декларации (заверени 4524/2013г. СГС) - л. 1- 236; том 26 от ДП: заверени копия от г.д. 3168/2013 САС - л. 1 -385; том 27 от ДП: заверени копия от т.д. № 4574/2013г. СГС - л. 1 - 504; том 28 от ДП: заверени копия от т.д. № 4574/2013г. СГС - л. 1 -255; том 29 от ДП. заверени копия от т.д. № 4574/2013 г. СГС - л. 256 — 553; том 30 от ДП: заверени копия от т.д. № 4574/2013 г. СГС - л. 1 - 504; том 31 от ДП: заверени копия от т.д. № 4574/2013 г. СГС - л. 1 - 250; том 32 от ДП заверени копия от т.д. № 4574/2013 г. СГС - л. 251 - 564; Първа част от съдебното производство: писмо от ИнвестБанк от 21.11.2018 г. - л. 240; писмо СГС от 14.01.2019г. с приложения към него 2 бр. справки и заповед - л. 346-350; Част втора от съдебното производство: писмо СГП от 04.02.2019г. с приложения към него разпечатки от разговори - л. 353; писмо от ИнвестБанк от 04.02.2019 г. с приложения към него платежни нареждания, молба и ордери - л. 354- 359; писмо ДАНС от 05.02.2019 г. - л. 360; писмо ВКП от 05.02.2019 г. - л. 361; писмо ИнвестБанк от 20.03.2019 г. - л. 409; писмо от „НЕК“ ЕАД от г. с приложения към него копие от протокол, договор, решение, информация за сключен договор /заверени копия/ - л. 477 - 491; писмо от А. Б. с приложения арбитражно решение, изпълнителен лист, договор за поръчка на ветроходна яхта, жалби, сигнал, извлечения от сметка, оборотни ведомости, покани до „НЕК“ ЕАД, писма от „НЕК“ ЕАД до „ОЕТ“ ООД, предложения от „ОЕТ“ ООД до НЕК, уведомително писмо /заверени копия/ - л. 492-519; писмо от СГС от 18.10.2019 г. с приложения към него молба - л. 606-607; Част трета от съдебното производство: писмо от А. Д. с приложения към него заверени копия от договор за покупко- продажба на ветроходна яхта и приемо - предавателен протокол /заверени копия/ - л. 646-649; писмо от СГС с приложения към него справки за решени търговски дела и доклад - л. 653-655; писмо от АС-Пловдив - л. 701; справка за задгранични пътувания на ГД Гранична полиция - л. 703; писмо от КПКОМПИ с приложено към него справки - л. 710-715; писмо от КПКОМПИ с приложено към него Доклад за извършена проверка на Р. Ч. - л. 734 - 747; писмо от ВКП /заверено копие/ - л. 806-807; справка съдимост - л. 896-902; писмо от НОИ -, л. 905; писмо от НАП - л. 908-911; писмо ГДИН - л. 930; писмо от НАП с приложена справка - л. 964 - 965; Част четвърта от съдебното производство: Писмо ГДГО - л. 10-59; писмо от СРП с приложена справка и копие от постановление за прекратяване на наказателно производство - л. 1066-1071; писмо СГП - л. 1073-1074; писмо СДВР - л. 1081-1082; справка съдимост - л. 1203; справка за разгледани дела (заверено копие) - л. 1210-1217;

справка за дейността при СГС (заверено копие)- л. 1218-1220; справка за натовареност на съдии СГС (заверено копие) - л. 1221; справка за дейността на СГС (заверено копие) - л. 1223-1226; справка за дейността на фирмено отделение (заверено копие)- л. 1227; справка за срокове за изготвяне на съдебни актове (заверено копие) - л. 1228-1238; акт за резултати за извършена планова проверка от инспекторат към ВСС (заверено копие) - л. 1239-1257, молби (заверени копия) л. 1258-1262; както и от веществените доказателства по делото.

Съдът подробно е анализирал писмените и гласни доказателства, който се споделя от настоящия състав и направените в тази насока изводи. При преценка на доказателствените източници по този пункт (пункт 1), решаващият съд е приел, че обвинението е несъставомерно и единственото вярно решение на случая и според своето разбиране, е постановяването на оправдателна присъда.

Преди да бъдат изложени съображенията за това, на първо място е необходимо да се изясни, че в принципен и теоретичен план, по отношение на състава по чл.282, ал.2 вр. ал.1 от НК субект на престъплението е длъжностно лице по смисъла на чл.93, т.1 от НК, като за съставомерност на деянието по чл.282, ал.2 от НК е необходимо длъжностното лице да заема отговорно служебно положение.

На следващо място, изпълнителното деяние се изразява в нарушение или неизпълнение на служебни задължения или превишаване на властта и правата на длъжностното лице. Признакът „неизпълнение на служебни задължения“ е налице, когато длъжностното лице извършва дейност несъобразена с изискванията на заеманата длъжност. Признакът „неизпълнение на служебни задължения“ е налице, когато длъжностното лице не изпълнява вменени му задължения по служба, т.е. бездейства по служба.

Признакът „превишаване властта или правата си“ е налице, когато длъжностното лице извършва дейност извън неговата компетентност, т.е. когато извърши действие, което съобразно разпределението и функциите на правата и задълженията на служителите, то няма право да извърши (напр. това право е предоставено на друго лице, а не на дееца). При това не всяко нарушаване, превишаване или неизпълнение на служебни задължения е престъпление по чл.282 от НК, а само тогава, когато длъжностното лице действа **у м и ш л е н о** и с цел да набави за себе си или за друго облага. Облагата може да бъде както имуществена, така и всяко друго благоприятно изменение на положението на дееца или друго лице, свързана със създаване на привилегия, улеснение, предимство и т.н.

За вредните последици е достатъчно само да е създадена реална възможност за тяхното настъпване в бъдеще, т.е. възможността за

настъпването им да не е хипотетична или абстрактна. От субективна страна съставът на престъплението по чл.282 от НК се характеризира с пряк умисъл и специална цел. И за осъждането на дадено лице по чл. 282 от НК е необходимо доказателствата да са в насока, че лицето е съзнавало общественотоопасния характер на деянието, общественотоопасните му последици и е искало настъпването им, т.е. деецът да съзнава, че нарушава, не изпълнява или че превишава служебните си задължения и властта и правата си, действайки по такъв начин, за да облагодетелства определен субект. В случая деецът трябва да съзнава, че единствената причина за облагодетелстването на този субект е неговото поведение.

При така изложените общи признаци на състава на чл. 282 от НК и настоящият състав намира, че конкретното обвинение вменено на подсъдимата е абсолютно несъставомерно по предложената от прокуратурата квалификация. Безспорно от обективна страна е установено, че в случая подсъдимата е длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение. По друг начин обаче стои въпросът за фактическото изпълнение на тази длъжност, което е въпрос от значение за авторството на деянието и който въпрос ще бъде обсъден по-долу.

Обвинението твърди, че в качеството си на съдия подс. Ч. по висящо търговско дело №4574/2013 год. в периода от 19.07.2013 г до 22.01.2015 г. от извършените първи действия по администриране на исковата молба до отстраняване на подсъдимата от длъжност – при условията на продължавано престъпление с 14 деяния нарушила и не изпълнила служебните си задължения по -чл.8, ал. 1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) чл.9, изр.2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК):-чл.129, ал. 1, ал. 2 от ГПК:-чл.128 от ГПК: - чл.150, ал. 1, ал.2 от ГПК, -чл.151, ал. 2 от ГПК ал. 4, чл.367, ал. 1 от ГПК, чл.373, ал. 1 от ГПК, чл.374, ал. 1, изр. 1 от ГПК: чл. 375, ал. 1 от ГПК: чл. 391, ал. 1, т. 1 от ГПК, чл. 263И, ал. 7, изр. 2 от Търговски закон, като насрочила и разгледала търговско дело въпреки нередовността на исковата молба, изразяваща се в неплащане на държавните такси за разглеждане на първоначалната искова молба до 24.03.2014г., когато била внесена таксата от ищеца и на допълнителната искова молба, която не била събрана до отстраняването на обвиняемата от длъжност.

Според обвинението подс. Ч. не дала указания и срок за внасяне на държавната такса, за да гарантира на ищеца възможността за удовлетворяване в пълен размер на претендираната в нередовната искова молба сума и за да постанови решение по делото въз основа на приложените към исковата молба копия на документи, без да са представени оригиналите им в хода на съдебното производство, като от деянието са настъпили значителни вредни последици, изразяващи се в разколебаване на доверието на обществото в правилното функциониране на правораздавателната функция на органите на съдебната власт и създаване на недоверие в СГС, а за ответника по делото, за невъзможност при осъществяване на търговската си дейност да разполага с незаконно запорираната по делото сума. Посочено е било също, че държавната такса по първоначалната искова молба е внесена два дни преди датата на първото съдебно заседание - 24.03.2014 г. (26.03.2014 г.), като преди

вносяне на държавната такса подс. Ч. е допуснала с определение от 24.07.2013 г. обезпечение, което е било потвърдено с определение от 20.08.2013 г. на САС. На 26.03.2014 г. в първото съдебно заседание процесуалният представител на ищеца представил в оригинал документи, приложени като доказателства към исковите молби в копия, за да се удостовери съответствието на съдържанието и авторството от страна на състава на съда, като след отразяване на съответните констатации, оригиналите били върнати. Въз основа на посочените фактически констатации било изведено обвинение по пункт едно за осъществен състав по чл.282,ал.2,вр.чл.26,ал.1 от НК , включващо 14 деяния.

При посочената конструкция на обвинителния акт е очевидно, че в тази част обвинението има само декларативен, заявяващ дадена престъпна дейност характер, без тази дейност да се основава на конкретна фактология, от която да бъде извлечена. Действително, в диспозитива е визиран период, но същевременно в обстоятелствената част на обвинителния акт е налице фактически дефицит. Цитирането на законовите текстове, под които се подсумира дадена престъпна дейност не освобождава прокурора от задължението, в обстоятелствената част на обвинителния акт да опише пълно и прецизно не само конкретното престъпление, но и конкретното участие на подсъдимото лице в него. Необходимо е в посочената част на обвинението да се мотивира наличието на всеки един елемент от обективната и субективна страна на разследваното престъпление. Пределите и съдържанието на обстоятелствената част на обвинителния акт са регламентирани от разпоредбата на чл.246 от НПК и съгласно ТР №2/02г. на ВКС на РБ, в обстоятелствената част на обвинителния акт прокурорът следва да посочи не само фактите, които обуславят съставомерността на деянието, но и участието на обвиняемия в осъществяването му. Действителните рамки на обвинението се определят от неговата обстоятелствена част, а не от правната квалификация, която е дадена в диспозитива. В случая и с оглед конкретиката на инкриминираната дейност, очертаният предмет на обвинението е непълен, несъдържащ факти, не са описани всички обстоятелства, от които прокуратурата е приела, че позволяват да се индивидуализира по обективни и субективни признаци престъплението, предмет на обвинението. Безспорно е, че съдът е обвързан само и единствено от фактите, предявени с обвинителния акт.

В конкретния случай и въз основа на събраните и приложени доказателства, безспорно се установява, че не е осъществена нито една от формите на изпълнителното деяние по чл. 282, ал.2, вр. ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК. Както правилно е посочил първият съд, в обобщен вид обвинението се свежда до три основни категории твърдени нарушения и неизпълнения на служебни задължения, свързани с дейността на подсъдимата:

- извършване на действия по делото преди да е внесена държава такса;
- разглеждане на търговския спор без да е внесена допълнителна

държавна такса, след искането за изменение на иска

- и такива свързани с изготвяне и поправка на протокола за съдебно заседание.

От формулировката на обвинението по този пункт в цялост е включена извършена процесуална дейност, (респ.бездействие) от страна на действащ съдия по конкретно възложено за разглеждане дело. С оглед разпоредбата на чл.132 от Конституцията на Република България съдиите, прокурорите и следователите не носят наказателна и гражданска отговорност за своите служебни действия и за постановените от тях актове. От това правило е допустимо и изключение в случаите, когато извършеното от магистрата нарушение по служба представлява умишлено престъпление от общ характер. В конкретния случай липсват каквито и да са доказателства, позволяващи формирането на извод, че действията на подсъдимата са извън обхвата на функционалния ѝ имунитет, както и да е извършено каквото и да е престъпление.

По същество на обвинението по чл.282 НК:

Първо по обвинението за извършено престъпление касаещо държавна такса:

По отношение на държавната такса е необходимо да се посочи, че тя е дължима, изискуема и събираема в хода на целия съдебен процес и след неговото приключване до погасяване на публичното вземане.

Второ: Съдебната практика е еднопосочна и непроменена в насока, че бездействието на съда да укаже внасянето на дължимата държавна такса не представлява съществено процесуално нарушение и не се отразява на правилното решаване на делото.

Трето: По делото е налице разпореждане, с което съдът е задължил ищеца да внесе държавната такса, което е било направено и преди първото заседание ,като с изрична молба ищецът е изпълнил указанията на съда. Липсват каквито и да са доказателства относно твърденията на прокуратурата, че разпореждането било антидатирано, както и че е налице умисъл в действията на подсъдимото лице.

По своя характер държавната такса е част от финансово правоотношение, с което правораздаването по същество не е обвързано и по своята същност държавната такса не е гаранция, че искът ще бъде уважен, а е предпоставка за разглеждането му. Така, че инкриминирайки по този начин поведението на подсъдимата свързано с твърденията за нарушение на чл.129, ал.2 от процесуалния закон (ГПК), отново не подкрепя обвинителната теза, още повече, че само за себе си нарушението на посочената разпоредба не е престъпление. Неоснователна е тезата на обвинителната власт във връзка с

твърденията, че подсъдимата е допуснала обезпечение по исковата молба без събрана държавна такса и че то е било незаконно и в увреда на ответника.

В конкретния случай определението, с което е било допуснато обезпечението е било обжалвано пред въззивната инстанция, която го е проверила и със своя съдебен акт го е потвърдила, респ. въззивният съд е преценил, че действията извършени от подсъдимата са правилни и законосъобразни. Следва да се посочи и фактът, че произнасянето на Апелативния съд е било при същите предпоставки, при които се е произнесла и първата инстанция, а именно, без да е била внесена държавната такса. Отново е необходимо да се подчертае, че при определянето, събиране и връщане на съдебни такси (респ. при освобождаване от заплащане на такси) съдът развива финансова, а не правораздавателна дейност, която по никакъв начин не се отразява на законосъобразността на тази дейност (в случая не се отразяват и на законосъобразността на конкретното обезпечение).

В тази връзка анализирайки и твърденията на подсъдимата, съпоставяйки ги със събраните доказателствени източници, разгледани в контекста на писмените доказателства и за настоящия състав, по своята същност те отразяват вярно релевантните факти, не представляват защитна теза и същата се подкрепя от доказателствата по делото.

Изцяло се споделят възраженията на защитата за неоснователност на обвинителната теза, че чрез поредица от действия, квалифицирани като продължавана престъпна дейност, подсъдимата е осигурявала привилегировано положение на ищеца, като не е събрала държавната такса по първоначалния и по увеличения иск. Неоснователни са твърденията на прокуратурата, поддържани и в съдебно заседание, че чрез своите действия е създавала привилегия в процеса на ищеца, с единствената цел за разрешаване на спора в негова полза. Не без значение е фактът, че подсъдимата не е постановила съдебен акт по конкретното дело, тъй като е била отстранена от длъжност, но впоследствие делото е било решено и искът е бил уважен от две инстанции, последната от която ВКС.

Неоснователно е и твърдението на прокуратурата, че подсъдимата е нарушила и разпоредбата на чл.128 ГПК, още повече, че тази разпоредба не създава задължения към подсъдимата, а вменява изисквания към ищеца.

Относно увеличения размер на иска, основателно е било посочено, че държавна такса не се дължи по непредявен иск, а когато е образувано производство и има изменение на иска, разглеждането му възниква в момента, в който това изменение е прието от съда с постановяването на съдебен акт, в случая с определение. Съдът не е бил длъжен да събира доказателства, както и да указва внасяне на държавна такса, след като това е

било направено с разпореждане , а и от друга страна не е допуснал така направеното изменение на иска. Така, че такъв иск на практика не е бил предявен, защото съдът не се е произнесъл и не е допуснал така направеното изменение на иска. А държавна такса не се дължи по непредявен иск.

Правилно е посочено от първия съд, че след изменение на иска, подсъдимата е констатирала невнасянето на допълнителната държавна такса и е изписала разпореждане на 24.02.2014г. със следното съдържание: „ В 7 дневен срок ищецът да представи доказателства за внесена държавна такса по сметка на СГС, след което ще се произнесе по направеното изменение на обективно съединени искове“. Допълнителна държавна такса не е била внесена от ищеца, поради което подсъдимата , не се е произнесла и по увеличаване на иска.

Неоснователни и голословни са доводите на прокуратурата, че обвинението било доказано от показанията на св.Л., П.,Б. и Н.,които пък от своя страна били подкрепени от показанията на св.П., В., Ш., И., П., С., Д., изготвените експертни заключения,писмените и веществени доказателства.

В тази насока първият съд е подложил на подробен анализ всяко едно от доказателствата и от свидетелските показания, както от досъдебна, така и от съдебна фаза и е посочил в коя част ги е кредитирал, в коя част е констатирал противоречия и какви изводи е направил. Този анализ се споделя и от настоящата инстанция и за процесуална икономия няма да бъдат преповтаряни.

Относно обвинението за допуснато нарушение едновременно по чл. 282 и 311 от НК, следва да се посочи, че съотношението между престъплението по служба по чл. 282 от НК и документните престъпления съответно е на общо към специални длъжностни престъпления, а от гледна точка на техните състави – на общ към специални и по силата на общото правило, че специалната норма изключва приложението на общата , деецът отговорен по чл. 310 или чл. 311 от НК не може да отговаря за същата дейност и по чл.282 от НК.

Основателни са доводите на защитата, че липсват такива доказателства, в случая липсва и най-важното: фактология, която да обоснове обвинението за престъпление по служба. Развитите доводи относно непригодността на тази обвинителна конструкция се възприемат изцяло от настоящия състав. Не е установено делото да е било разглеждано с предимство или да са налице умишлени нарушения с цел поставяне в по-благоприятна позиция на дадена страна по делото. Обосновано е било прието от решаващия съд, че липсват доказателства подсъдимата да е целяла набавянето на облага за ищеца, липсват каквито и да са обективни данни за някакви отношения на

подсъдимата със собственика или процесуалните представители на „ОЕТ“ ОДД, въз основа, на които да се направи извод, че тя е била мотивирана да разгледа делото, без да е внесена държавна такса, с цел да облагодетелства търговското дружество. По делото не са настъпили вредни последици и по повод алтернативното искане на прокуратурата за налагане на глоба, административно наказателната отговорност на подсъдимото лице не може да бъде ангажирана, тъй като не е извършено твърдяното от страна на обвинението нарушение. В тази насока са развити подробни съображения, които се споделят изцяло. Деянието по посочената квалификация по чл.282,ал.2,вр.чл.26,ал.1 от НК е несъставомерно, както от обективна, така и от субективна страна.

По отношение на оправдателната част касателно обвинението по чл. 311, ал.1 от НК, присъдата е правилна и изложените мотиви се възприемат от настоящия състав. Безспорно по делото е установено, че са били представени от процесуалният представител на ищеца в оригинал три документа, съответно по дати 30.04.2012 г.; 31.05.2012 г. и 30.06.2012 г.(с получател “ОЕТ- Обединени енергийни търговци“ ООД) и съдът е констатирал тяхната идентичност с приложените към исковата молба копия. Видно от изготвените по делото компютърно технически експертизи и аудиозапис от съдебно заседание, безспорно е установено, че на продиктуваните от подсъдимата страници и дати на приложените към исковата молба документи действително са се намирали копия от тези инкриминирани документи и констатацията за тяхната идентичност е вярна. („4 април 2012. Страница 12 .Върна. април 2012.Върна. 10 май. Страница 74.Върна. май 2012г. Страница 75.Върна, 8 юни 2012. Страница 76. Върна, 30 юни . Страница 77. Върна. 9 юли. Страница 78. Върна.“.)

Именно в този протокол (от 26.03.2014 г.) отново следва да се посочи, че съдебният секретар при изготвянето му самоволно е допълвал определени реквизити на сравняваните документи, което не е било продиктувано от съдията.

По отношение на осъдителната част присъдата е неправилна, както е и налице допуснато съществено процесуално нарушение във връзка с изисканото преди последна дума становище на подсъдимата за прекратяване на наказателното производство поради изтекла давност, като за нито едно от вменените престъпления такава не е била изтекла.

Съдът може, а и следва, да изяснява волята на подсъдимия за прекратяване на наказателното производство с оглед настъпила давност за преследване, само когато такава е настъпила по закона приложен от прокурора, т.е. по правната квалификация на престъплението - предмет на повдигнатото обвинение, не и квалификацията, която съдът би намерил за вярна и която би приложил с присъдата. Недопустимо е подсъдимият да

изразява воля за приложение на закона за давността под условие, а именно - условието съдът да го признае за виновен по такова друго и съответно по – леко наказуемо престъпление. Процесуалната преграда наказателното производство да продължи, поради погасяване на правото на държавата да преследва дееца, е винаги въпрос на висящо, неприключило производство, респективно – на обвинението, такова каквото е предявено от прокурора, не и въпрос на решаване на делото по същество. Ето защо, в случай че съдът намери за верен и приложим закон за по-леко наказуемо престъпление, по което давността за преследване е изтекла, единственото законосъобразно и правилно решение е това по чл. 305, ал. 5 вр. чл. 24, ал. 1, т. 3 НПК, при което подсъдимият се признава за виновен за по-лекото престъпление и се приложи законът за давността като не се накаже.

В случая обаче давността за престъплението по повдигнатото обвинение не е била изтекла, следователно съдът не е можел да прекратява производството. Приложеният закон за по-леко наказуемостта престъпление пък е въпрос на решаване на делото по същество, той е част от въпросите, които съдът решава с присъдата по чл. 301 НПК, поради което не може и да става въпрос за прекъсване висящността на процеса.

Независимо от това, не са налице основания за отмяна и връщане на делото за ново разглеждане, тъй като според настоящия състав, деянието по чл.311, ал. 2 от НК, за каквото престъпление е била призната за виновна подсъдимата е несъставомерно по посочената квалификация.

Аргументите в тази насока са следните:

При преценка доказателствата по делото решаващият съд е приел, че обвинението е доказано, като е преквалифицирал същото по чл.311, ал.2 от НК. На основата на проявената от подсъдимата изпълнителска дейност, свързана със съставянето на официален документ, в който са удостоверени неверни обстоятелства с цел да бъде използван този документ като доказателства за тези изявления или обстоятелства, решаващият съд е приел наличието на обективните и субективни признаци на престъплението субсумирано по чл.311, ал.2 от НК.

Анализирайки действията и цялостното поведение на подсъдимата така, както то е установено от доказателствата по делото, оценявайки и непосредственото ѝ поведение предхождащо и съпътстващо изпълнителното деяние, може да се заключи, че по делото няма категорично събрани доказателства, от които да се направи единствен извод за пряк умисъл в действията на подсъдимата. В тази насока изводите на решаващия съд за субективната страна на деянието са основани на предположения, като съдът не е оценил в достатъчна степен и по тяхната действителна стойност

събраните доказателства.

Деянието е несъставомерно и от субективна страна, изхождайки от характера на самия документ, спецификата на обстоятелствата изключват неговото използване за доказване на конкретна искова претенция.

Преди да бъдат изложени съображенията за това, на първо място е необходимо да се изясни, че от субективна страна това престъпление може да бъде осъществено само при пряк умисъл. Поради формалния характер на престъплението се изисква установяване на поведение на дееца, което е с по-широк обхват от начина на реализиране на изпълнителното деяние. От субективна страна деянието се разкрива чрез конкретно обективизирано поведение на дееца и следва да се установи, че в представното му виждане е налице съзнание за неистинността на заявените от него факти. Необходимо е да се установи безспорно, че подсъдимата е съзнавала неистинността на посочените от нея факти, респ. да се установи всеки един елемент не само от обективната, но и от субективната страна на разследваното престъпление. Формите на изпълнителното деяние и липсата на престъпен съставомерен резултат определят престъплението като такова на формално извършване. Поради формалния характер на престъплението се изисква установяване на поведение на дееца, което е с по-широк обхват от начина на реализиране на изпълнителното деяние. В принципен план и в случаите, когато действително е осъществен съставът по чл.311 от НК ,(а случаят не е такъв), следва да се съобразят и обстоятелствата за характера на удостоверените неверни факти, за целта, с оглед на която е било предприето удостоверяването им, а също така за начина и степента на реализиране на тази цел, защото те именно определят тежестта на престъплението и значимостта на вредните последици.

В системата на документните престъпления, престъплението по чл.311 от НК попада в престъпните посегателства, свързани с т.нар. лъжливо документиране и съобразно характера на изявлението закрепено в документа те се делят на диспозитивни и удостоверителни. Характерното за диспозитивните документи е , че те не удостоверяват факти или обстоятелства извън самото изявление, представляват единствено първично изявление на автора, като по своята същност изявлението изразява разпоредителни действия .

Удостоверителните документи от своя страна установяват съществуването или несъществуването на определени факти или обстоятелства, които авторът възпроизвежда в документа (поради това те могат да са с вярно или невярно съдържание). По правило предмет на лъжливото документиране могат да бъдат само удостоверителните документи, но не и диспозитивните. В случаите, когато се удостоверява съдържанието на разпоредителен (диспозитивен) документ, съставеният

удостоверителен документ ще бъде с невярно съдържание, ако не съответства на разпоредителния документ, т.е. предмет на лъжливо документиране по чл.311 от НК може да бъде само истински официален удостоверителен документ с невярно съдържание.

В присъдата си съдът е приел, че е осъществен състава на чл.311, ал.2 от НК и подсъдимата е извършила престъплението „лъжливо“ документиране, тъй като в съдебно заседание на 26.03.2014 г. не бил представен оригинал на платежно нареждане от 15.02.2012 год., а в него било отразено, че такъв е представен.

За да обоснове фактическите си и правни изводи, съдът е посочил, че обвинението по този пункт е доказано, като доказателствената основа е базирана на показанията на съдебния секретар св. П., на процесуалния представител на ищеца по търговското дело св. П. и въз основа на изготвените по ДП технически експертизи. Посочените от съда доказателства обаче не доказват по категоричен начин извършване на престъплението, за което е призната за виновна подсъдимата, поради следното:

На първо място от тези доказателства безспорно е бил установен механизмът, по който е било извършено сравняването на представените оригинали на документите с копията на същите : „...съдията сравнява представените оригинали с копията, които са приложени като писмени доказателства по делото...“ Основната цел на това производство е била свързана със съществуването и наличието на такива оригинали.

Установено е и че първоначално св. П. е представяла един по един оригиналите на председателя на състава разглеждащ делото, за да бъде извършено сравнението с приложените по делото копия, а впоследствие съдът е изискал всички, за улеснение и по-бързо приключване на сравнението, продължило повече от час, (сравняването е било затруднено, от една страна от броя на документите, а от друга страна, поради факта, че приложените към исковата молба документи не са били подробно описани, а посочени само в цифрово изражение).

Установено е, че подсъдимата е задавала въпрос за наличие на документ от 15.02.2012 г. и е получавала отговор от процесуалния представител, че е „представен оригинал“..., след което видно от последващите реплики е започнало търсене в документите, т.е. да се търси копието, а не оригиналът, както неправилно е приел съда. За какъв умисъл за невярно деклариране на факти може да се говори в случая, съобразявайки обстоятелството, че не някой друг, а именно подсъдимата е поставила въпроса за това дали се представя оригинал на платежното нареждане от 15.02.2012 год. Конкретното вписване е: (...дата 15 февруари, има 8 февруари тук. Къде тук?“), т.е.

проверява се къде е копието на представения оригинал, като видно от доказателствата по делото копието на въпросното платежно нареждане от 15 февруари е било приложено на стр. 68. От заключението на изготвената по делото експертиза №16 изрично е установено, че съдът е извършвал проверка на представени преводни нареждания от 2012 год., като е бил представен оригинал от 15.02.2012 год. В експертизата, (пресъздаваща представения от съдебния секретар звуков файл) е отразено: „...преводни нареждания дата 15.02.2012год., шум от прелистване, има за 08.02. тук, след това е 04.03.,това е от 15.02., а тук няма 15.02., представен е оригинал, това може да се вземе в повече...“ (т.е. процесуалният представител на ищеца е заявил, че може да е представил в повече оригинали от тези, които са приложени като копия към исковата молба).

От показанията на св. П. е установено, че ако съдията не може да намери копието от 15 февруари приложено към исковата молба, то тя вероятно е взела платежно в повече. Същата е заявила: „...представени са оригинали, това може да съм взела платежно повече...“, което води до извода, че не съответства на доказателствата, че не е представен оригинал на платежно нареждане, като в случая не се твърди, че не съществува оригинала. От допълнителната компютърно техническа експертиза (стр.15) изрично е било отразено: „...преводни нареждания, дата 15-ти февруари, има осми 02.,има 04.02....“ Следва да се отбележи, че, в случай че не бъде представен оригинал на документ поискан от една от страните, това води до изключване от доказателствата по делото. В случая нито въззивната, нито касационната инстанция са изключили документите приложени като доказателства по делото и въз основа на тях (и основавайки се на заключението на съдебно икономическата експертиза) са уважили иска.

На следващо място следва да се отбележи, че чрез платежното нареждане, (който е частен диспозитивен документ) ищецът не би могъл да докаже чрез него, че е извършил плащане по конкретната фактура, т.е. сам по себе си този документ (това платежно нареждане) не може да докаже исковата претенция. (За да се удостовери фактът на плащане следва да бъде издаден удостоверителен документ по чл.38-39 от Закона за платежните услуги и платежните системи.) Тук е мястото задължително да се посочи, че именно в тази връзка (за наличието на действителен фактически превод в приложените в платежните нареждания суми и дали ответникът е получил посочените от ищеца суми) подсъдимата с определение е назначила съдебно икономическа експертиза, която да установи факта на плащанията. А експертизата е единственият доказателствен способ, чрез който ищецът може да докаже своята претенция. И поради това и тук не може да се говори за каквото и да е умисъл за извършване на каквото и да е престъпление, още по-

малко за „лъжливо“документиране.

На следващо място, съдът е приел в мотивите, че престъплението по чл.311, ал.2 НК е извършено умишлено, тъй като от показанията на съдебния секретар било видно, че същата не била уведомена от съдията за провеждане на производството свързано с поправка на протокола, разпитът ѝ бил повърхностен ,както и че не бил изслушан изготвения аудиозапис на съдебното заседание. В пледоарията на САП се поддържа и твърдение за невярно отразяване вида на представените документи, като в инкриминирания протокол от 22.04.2014 год.подсъдимата е посочила, че са представени фактури за заплатени суми вместо платежни нареждания. Всички доводи и съображения както на съда, така и на прокуратурата относно осъдителната част на присъдата касателно чл.311, ал.2 от НК са неоснователни.

На първо място поправката на протокол е обичайна практика особено, когато има представени толкова много документи, по които сравнението е продължило повече от час, какъвто е настоящият случай, като молбата за поправката на протокола е съдържала твърдения за неправилно вписване в протокола на местонахождението на сравняваните копия.

На второ място, по никакъв начин не може да се приеме, че неуведомяването на секретаря за действията свързани с поправката на протокола представляват индиция за извършено престъпление, още по-малко в такова по чл.311 от НК. Когато има поправка на протокола по предвидения в ГПК ред, уведомяването се извършва от деловодителя, а преценката за изслушването на съдебния секретар зависи от конкретиката на твърдените пропуски в съдебния протокол. **В случая е било извършвано сравнение на документи и единственото лице в това производство, което фактически е имало възможност да види оригиналите и съответните копия е бил съдът, така че разпитът на секретаря не е бил и наложителен и от естество да докаже съществуването или не на определени факти.** Въпреки това, секретарят е бил разпитан и от този разпит е установено, че този съдебен секретар е допуснал множество грешки и самоволно е правил дописвания без да са продиктувани от председателя на състава. Съставяйки протокола от 26-ти март, (вж. стр.16 от протокола от допуснатата компютърно-техническа експертиза, изготвена от в.л. Ц. А.) и от аудиозаписа се установява, че подсъдимата е диктувала документи само по дати и страница, на която се намира съответното копие, без да е уточнявала вида на документа (например - фактура или платежно нареждане), а съдебният секретар самоволно си е позволил да напише вида на документа. В разпита си пред съда същата е заявила, че действително е допуснала грешки, за които чак сега е „разбрала колко са много“. Тук е мястото и в тази връзка следва да се акцентира и върху обстоятелството, че по делото са налични материали, от

които е видно, че за допуснати нарушения в дейността на секретаря и деловодителя, подсъдимата в качеството си на съдия многократно е сезирала председателя на СГС за предприемане на административни мерки. Изложеното по-горе, също не води до извод, че е налице умисъл от страна на подсъдимата за невярно отразяване на факти в съдебния протокол.

На следващо място неоснователни и неподкрепени от доказателствата по делото са и твърденията, че след като не е изслушала изготвения от съдебния секретар аудиозапис, подсъдимата е нарушила задълженията си и това нейно поведение било свързано с постигането на крайния резултат и за постигане на целта за невярното отразяване на инкриминираните факти, за да създаде привилегировано положение на ищеца по делото и обезпечаване крайния положителен резултат за него .

Неизслушването на аудиозаписа не е престъпление, тъй като задължение за това (да се изслуша) съществува само когато този запис е направен за целите на производството и той е приобщен към самото дело, а не когато е направен запис за улеснение на секретаря ,като сам по себе си той не представлява никакво доказателство. Или в обобщен вид, настоящият състав намира, че не е осъществен състава на чл.311 НК, нито по първата, нито по втората алинея на наказателния закон, поради следното:

На първо място, следва да се посочи, че в практиката и доктрината съществува яснота по въпроса, че само удостоверителни официални документи могат да бъдат предмет на лъжливо документиране и че отговорността за съставянето им се носи тогава, когато неверните обстоятелства или изявления имат правно значение за самия документ и водят до пораждање, изменение или прекратяване на права и правоотношения, каквото в случая не е налице.

Второ: при извършеното сравняване на документите същото е извършвано от съда и единствено на председателя са предоставени тези документи, бил е представен оригинал на преводното нареждане от 15.02.2012г.; трето: безспорно са установени множество грешки и самоволни дописвания от страна на съдебния секретар в протокола; аудиозаписът не е доказателство, не е бил изготвен по реда на чл.150, ал.3 от ГПК (а за удобство на секретаря) и не може единствено въз основа на него да се допускат поправки и допълнения, в принципен план няма пречка и в зависимост от конкретиката на извършваната поправка да се проведе разпит и на съдебния секретар; като за поправката на протокола се съобщава от деловодителя на състава; шесто: протоколът не може да послужи като доказателство по никакъв начин, тъй като самите частни документи нямат доказателствена стойност касателно извършено плащане; седмо: за да е осъществен състава на чл.311 ал.2 НК се изисква и цел, която не е доказана по никакъв начин, още

повече, че подсъдимата е назначила и съдебно икономическа експертиза, която пък от своя страна оборва тезата за субективната страна на престъплението; осмо - не са настъпили никакви вредни последици, девето: подсъдимата не е постановила окончателен акт, делото е разгледано от две инстанции и претенцията на ищеца е била уважена при наличните представени доказателства, като нито едно от тях не е било изключено.

С оглед на изложеното при преценка достоверността на обясненията на подсъдимата, които освен доказателствено средство са и основно средство за реализиране правото на защита, поради което изискват особено внимателен подход, при анализа на тези твърдения и съпоставяйки ги със събраните доказателствените източници, разгледани в контекста на писмените доказателства, настоящият състав намира, че по своята същност отразяват вярно релевантните факти, не представляват защитна теза и същата се подкрепя от доказателствата по делото.

Тези обяснения не могат да бъдат игнорирани и отчетени като защитни и поради факта, че те не са опровергани, а потвърдени от доказателствата по делото.

Споделят се изцяло възраженията на защитата за липсата и на субективния елемент от състава на престъплението. Основателни и подкрепени от доказателствата по делото са и доводите, че при наличната и хронологично изяснена фактология, безспорно е установено, че в подсъдимата не е било налице съзнание за удостоверяване на неверни факти. В настоящия случай от събраните писмени и гласни доказателства не може да се изградят категорични и несъмнени изводи за пряк умисъл в действията на подсъдимата, поради което и същата бе оправдана. Във връзка с представените към протеста заверени копия от решение №10-00-047 от 03.11.2015 год. на дисциплинарен състав на ВСС и стенографски протокол №37/19.11.2015 год. от заседание на ВСС, настоящият състав не цени същите, като характеристични справки за подсъдимата и ги изключва от доказателствата, тъй като са извън предмета на доказване.

По изложените съображения САС постанови оправдателната си присъда.